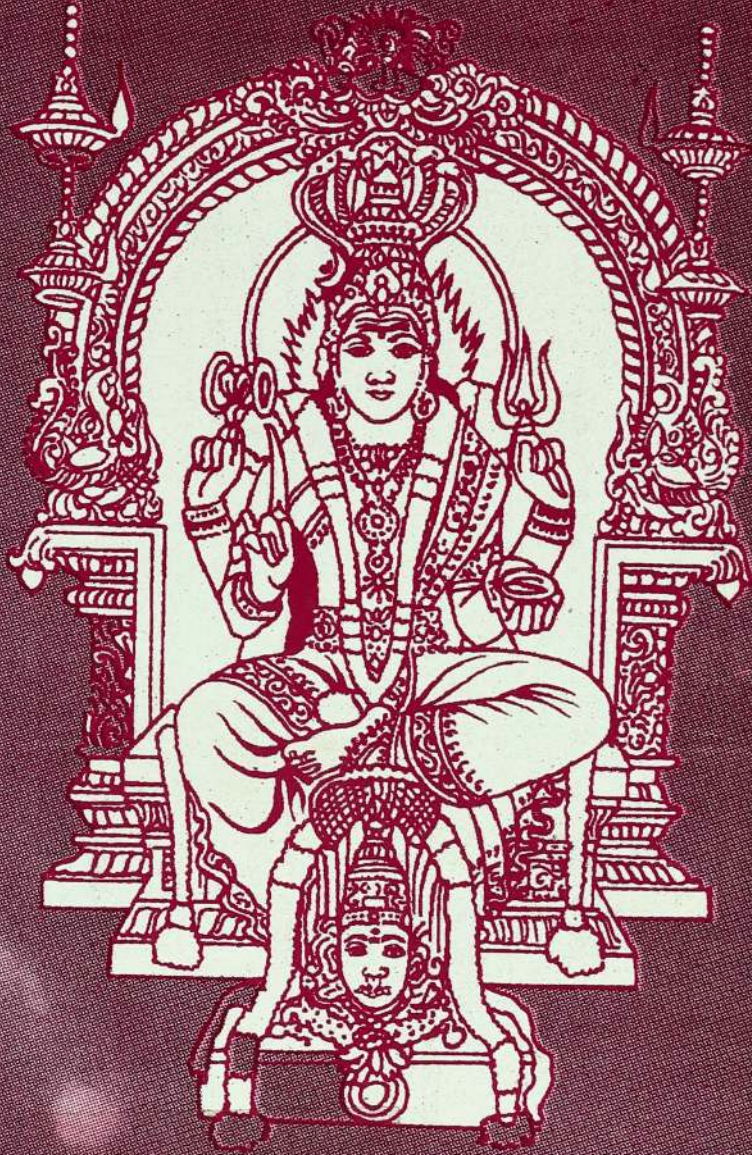

நாம் வண்கும் தெய்வங்கள்
வடிவம் - வரலாறு - வழிபாடு

அருள் வழங்கும் மாரியம்மன்

JPL

C11848

வெளியீடு

ॐ

வானந்தமய பீடம்

05 JUL 2016

ॐ

சிவசக்திமயம்

அருள்வழங்கும்
மாரியம்மன்

4 251098

30

வெள்ளியே
மாரியம்மன்

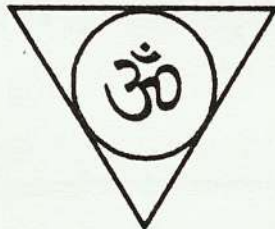
11811

தொகுப்பாசிரியர்:

வீத்யாபூஷணம், சாதக சிரோமணி

ப.சிவானந்த சர்மா B.A.(Hons)
(கோப்பாய் - சிவம்)

வெள்ளியே

சர்வானந்தமய பீடம்

2007 ஒக்டோபர்

c.c

251098ec

2945

Title : 'Arul valangum Mariyamman'

Editor : P. Sivananda Sarma B.A. (Hons.)
(Kopay Sivam)

Address : Kandasamy Kovilady,
Inuvil, Chunnakam. Srilanka.
T. P. 021 222 6004

Publishers : 'Sarvananthamaya Peedam'

Printers : Srividya Computer press,
Inuvil, Chunnakam

First Edition : 09 - 07 - 2004

2nd Edition : October 2007

சர்வானந்தமயபீடத்தின் ஏழாவதாண்டு நிறைவு
வெளியீடு

விலை- ரூபா 100/=

தோற்றுவாய்

கல்வியறிவிற் குறைந்த மக்களால் வழிபடப்படும் கிராமியத் தெய்வமாக விளங்கும் அதே நேரத்தில் ஆகம நெறிமுறைப்படி சிவாசாரியப் பெருமக்களால் போற்றி வழிபடப்படும் பெருந் தெய்வமாகவும் விளங்குபவள் மாரியம்மன்.

மாரியம்மன், முத்துமாரி, கருமாரி, ரேணுகாதேவி, சீதளாதேவி, கௌமாரி முதலிய பல பெயர்களாலும் போற்றப்படும் பெருமை கொண்ட சக்தியாக இவள் விளங்குகிறாள்.

உத்தர காரணாகமம் கூறும் மாரியம்மனும் கூர்ம புராணம், காஞ்சிப்புராணம் முதலிய புராணங்கள் கூறும் ரேணுகா தேவியும் காத்தவராயன்கதை கூறும் முத்துமாரியும் ஆகம வழிவந்த பத்ததிகள் பலவற்றில் காணப்படும் சீதளாகௌமாரியும் ஒரே சக்திதான்

முக்கண்ணுடைய தோற்றமும் உமாதேவியின் அம்சமாக விதந்துரைக்கப்படும் பாங்கும் பிராமணோத்தமர்களாலும் சைவப் பெருமக்களாலும் குலதெய்வமாக வழிபடப்படும் சிறப்பும் வியக்க வைக்கும் அதேநேரத்தில் பலி கொடுத்தும் மது மாமிசங்கள் படைத்தும் வழிபடப்படும் நிலை சிந்திக்க வைக்கிறது.

தமிழர் வாழும் இடமெங்கும் மாரியம்மன் வழிபாடு பொலிவு பெற்றிருக்கிறது. தென்கிழக்காசிய நாடுகளிலும் மேற்கைரோப்பிய நாடுகளிலும் கூட மாரியம்மன் வழிபாடு விரவிக் காணப்படுகிறது. மாரி என்ற சொல்லுக்கிணங்க மழையுடன் தொடர்புடையவளாகவும் சீதளா என்ற பெயருக்கிணங்க குளிர்மையைத் தருபவளாகவும் வெப்பம் சூட்டுநோய்கள் பஞ்சம் வரட்சி முதலியவற்றுக்கெதிரான செழுமை விளைவிக்கும் தெய்வமாகவும் இவள் விளங்குகிறாள்.

மிக உயர்நிலையிலிருந்து கிராமிய நிலைவரை பரந்துபட்ட வழிபாட்டு மரபுகள் மாரியம்மனுக்கிருந்தபோதிலும் இத்தெய்வ வழிபாட்டின் சரியான பின்னணி பற்றிய அறிவு மக்களிடையே மிகக் குறைவாகவே காணப்படுகிறது.

விநாயகர், முருகன் முதலிய உயர்நிலைத் தெய்வங்கள் பற்றியும் கண்ணகி, திரௌபதி முதலிய கிராமியத் தெய்வங்கள் பற்றியும் நிறையக் கதைகளையும் வழிபாட்டு முறைகளையும் பொதுமக்கள் தெரிந்துவைத்திருக்கும் அளவுக்கு மாரியம்மன் பற்றிய தகவல்களைத் தெரிந்துவைத்திருக்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

வரலாற்று ரீதியிலும் சமூகவியல் நோக்கிலும் அவதானிக்கும்போது சாதாரண மக்களால் கிராமிய அடிப்படையில் வழிபடப்படும் தெய்வங்கள் நாளடைவில் படிப்படியாகத் தரமுயர்த்தப்பட்டு ஆகம வழிபாட்டு முறைகளைப் பெறுவது மரபாகும். கிராமிய மரபு பெளராணிக மரபினுள் உள்வாங்கப்பட்டுப் பின் ஆகம மரபிற்குள் நிலைப்படுத்தப்படுகிறது எனக் கருதப்படுகிறது. ஆனால் மாரியம்மன் வழிபாட்டில் இதிகாச பெளராணிக மரபிலிருந்து ரேணுகாதேவி வழிபாட்டு முறை நேரே கிராமிய மரபு நோக்கிக் கீழிறங்கிவரும் போக்கு சற்று வியப்புடன் ஆவதானிக்கத்தக்க புதுமையான அம்சமாகும். நேரடியாக இவ்வழிபாடு ஆகம மரபுக்குள்ளும் உள்வாங்கப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மாரியம்மன் பற்றி அவ்வப்போது சிறு சிறு வெளியீடுகள் ஆங்காங்கே வெளியிடப்பட்டிருப்பினும் முழுமையான ஓராய்வு இதுவரை நிகழ்த்தப்படவில்லை. இக்குறையை ஓரளவு நீக்கி மாரியம்மன் வழிபாடுபற்றிய சகல தரவுகளையும் ஒருங்கே தரும் நோக்கில் இந்நூல் எழுதப்படுகிறது.

மாரியம்மன் வழிபாடு தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

பௌராணிக மரபில் சக்தி

பௌராணிக மரபு சக்தி வழிபாட்டின் பல்வேறு கிளைத் தோற்றங்களுக்கு வழிவகுத்தது. பக்தர்களின் துயர் போக்குவதற்காகவோ வேறு சில தெய்வீகக் காரணிகளுக்காகவோ சக்தி பல்வேறு அவதாரம் எடுத்துப் பூவுலகிலும் தேவருலகிலும் அருள்செய்த கதைகள் புராணங்களில் விரித்துக் கூறப்படுகின்றன.

‘ஒன்றாய் அரும்பிப் பலவாய் விரிந்து இவ்வுலகெங்குமாய் நின்றாள்’

என்று அபிராமிப்பட்டர் கூறும் தத்துவ விளக்கத்தின் அடிப்படையில் இப்பௌராணிக மரபு விளங்கிக் கொள்ளப்பட வேண்டும். ஏனெனில் இப்புராணக் கதைகளில் பல கற்பனைத் தன்மை கொண்டவையாகவும் நம்ப முடியாதவையாகவும், அருவருக்கத் தக்கவையாகவுங் கூடக் காணப்படுகின்றன. சமய நம்பிக்கையும் தத்துவ உணர்வும் இருக்குமானால் இக்கதைகள் புலப்படுத்தும் பேருண்மைகளைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

இருசார் நிலைப்பாடுகள்

இவ்வடிப்படையில் பலவாக விரிந்து காணப்படும் சக்தி வழிபாட்டில் இருவகைப் பாரம்பரியங்களை நாம் அவதானிக்கலாம். ஒன்று பாமரமக்களின் நம்பிக்கைகளால் வளம்பெற்று வரும் முறை. மற்றது வேத, சிவாகம நெறிமுறையில் கட்டுக் கோப்பான ஒழுங்கு முறைகளுடன், ஆசாரிய பாரம்பரியத்தில் பேணப்பட்டு வருவது.

பிடாரி, கண்ணகி, காளி, எல்லையம்மன், திரௌபதியம்மன் முதலியன முதல்வகை வழிபாட்டுக்கு உதாரணங்களாகும்.

ராஜராஜேஸ்வரி, காமாக்கி, சிவகாமி, மீனாக்கி முதலிய வழிபாடுகள் இரண்டாவது வகைக்கு உதாரணங்களாகும்.

மாரியம்மன் வழிபாடு இவ்விருவகை வழிபாடுகளையும் இணைத்துச் செல்வதாக அமைந்திருக்கிறது.

பாமர மக்களின் பொங்கல், குளிர்த்தி வழிபாடுகளை ஏற்றருளும் கிராமியத் தெய்வமாக மிளிரும் அதே நேரத்தில் ஆகம நெறி முறைப்படி அமைந்த உயர்நிலைத் தெய்வமாகவும் விளங்கும் நிலையை மாரியம்மன் வழிபாட்டில் நாம் காணலாம்.

மாரியம்மனைப்பற்றிக் காஞ்சி முனிவர் கூறுவதை நோக்கலாம்.

“..... வாழ்க்கையில் இருக்கக் கூடிய எல்லாவித வியாதிகளையும் போக்கடித்து அருள்பாலிப்பவள் மாரியம்மன். சிவவழிபாடு, பெருமாள் வழிபாடு செய்பவர்கள்கூட மகா மாரியம்மனை வழிபட்டே ஆகவேண்டும்..... சக்திகளுக்கெல்லாம் சக்தியளிப்பவள் பராசக்தி. அந்தப் பராசக்தியின் அம்சமாக விளங்குபவள் மகாமாரியம்மன்.”

இங்கு பராசக்தியின் அம்சம் மாரியம்மன் எனக் கூறப்படும் கருத்து சிவபுராணம் முதலிய புராணங்களில் கூறப்பட்ட கதைகளை அடியொற்றியதாகலாம்.

தரமுயர்த்தப்பட்ட வழிபாட்டு முறை

மாரியம்மன் கிராமிய வழிபாட்டிலிருந்து தரமுயர்த்தப்பட்டவள் என்ற கருத்தும் அறிஞரிடையே நிலவுகிறது. பொதுவாகவே பாமரமக்களின் நம்பிக்கைகள் வழிபாட்டு முறைகள் ஆகியவற்றைத் தரமுயர்த்தித் தமது உயர்நிலை வழிபாட்டு முறைக்குள் கொண்டுவருவதன் மூலம், அம்மக்களைத் தமக்குள் அரவணைத்து, உயர்நிலை வழிபாட்டு முறைகளைப் படிப்படியாக அப் பாமரமக்களிடையே செறிவடையச் செய்யும் முயற்சி தொன்றுதொட்டே ஆன்றோர் வழக்கில் இருந்திருக்கிறது.

திரயீ வித்யா என்ற மூன்றாக இருந்த இருக்கு, யஜூர், சாமம் எனும் வேதங்களுடன் அதர்வவேதம் இணைக்கப்பட்ட வேதகால நடைமுறையே இக்கூற்றுக்கு ஆதாரமாக விளங்குவதாகும்.

கண்ணகி போன்ற மானிடத் தெய்வங்கள்கூட ஆகம நெறிப்படி தியானம் முதலியன உருவாக்கப்பட்டுப் பூஜிக்கப்படும் நெறிமுறையை நாம் இன்றும் காண்கிறோம்.

மாரியம்மன் வழிபாட்டின் தொன்மை

இந்த மரபில்தான் கிராமியத் தெய்வமாயிருந்த மாரியம்மன் மகாமாரி என்ற பெயரில் உயர்நிலைப்படுத்தப்பட்டு அந்தண சிரேஷ்டர்களாலும் ஆரதிக்கப்பட்டு வருகிறாள் எனக் கருத இடமுண்டு. ஆயின் இது மிக நீண்ட காலத்துக்கு முன்னரே நிகழ்ந்திருக்க வேண்டும். ஏனெனில் உத்தர காரணாகமத்திலேயே மஹாமாரிப் பிரதிஷ்டை என ஒரு பகுதி தனியாக உள்ளது.

பொதுவாக ஆகமங்களின் காலத்தை ஆராய்ந்த ஆய்வாளர்கள் அதன் பின் எல்லையாக கி.பி 5ம், 6ம் நூற்றாண்டுகளைக் கொள்வர். எனவே உத்தரகாரணாகமம் அதற்கடுத்த நூற்றாண்டுகளில் தோற்றம் பெற்றிருக்கலாம்.

மேலும் “மாராசுரனை வதம் செய்ததால் மஹாமாரி எனப் பெயர் பெற்ற.....” என உத்தரகாரணாகமம் கூறுவதால் மாராசுரனை வதம் செய்த புராணக்கதையுடன் தொடர்புபடுத்தப்படும் நிலையில் மாரி பற்றிய கதைகள் புராண காலத்திலேயே உயர்நிலைப்படுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதை உணரமுடிகிறது.

மாரியம்மன் வரலாறு தனித்து நிற்கும் வரலாறாக இல்லாவிட்டாலும் மாரியம்மனுடன் தொடர்புடைய பரசுராமர், ஜமதக்னி முனிவர் ஆகியோரின் வரலாறுகள் புராணங்களில் மட்டுமல்லாமல் இதிகாசங்களிலும் இடம்பெறுகின்றன. இவர்கள் வரலாற்றினூடாக ரேணுகாதேவி என்ற பெயரில் மாரியம்மனை இப்பழம் பெரும் இலக்கியங்களில் நாம் தரிசிக்க முடிகிறது.

இராமாயணம், மஹாபாரதம் ஆகிய இதிகாசங்களிலும் சிவபுராணம், விநாயக புராணம், மச்ச புராணம், சூரியபுராணம், வராகபுராணம், கூர்மபுராணம், லிங்கபுராணம், விஷ்ணுபுராணம், பாகவதபுராணம் முதலியவற்றிலும் தமிழ்க் கந்தபுராணத்தின் ஏழாவது காண்டமாகிய உபதேச காண்டத்திலும் காஞ்சிப்புராணம் முதலிய

தல புராணங்களிலும் ரேணுகாதேவி - ஜமதக்னி முனிவர் கதைகளின் ஊடாக மாரியம்மன் வழிபாட்டின் ஆதார மூலக்கூறுகளைக் கண்டுணர முடிகிறது. பரசுராமரின் தந்தை ஜமதக்னி முனிவர் பற்றிய சில குறிப்புக்கள் வேதப்பாசுரங்களில் கூட இடம் பெறுவதால் மாரியம்மன் வழிபாட்டின் தொன்மை வியக்க வைக்கிறது.

மாறுபட்ட ஓர் இயல்பு

முன்னர் குறிப்பிட்டவாறு கீழிருந்து மேல்நோக்கித் தரமுயர்த்தப்படும் வழிபாட்டுப் படிமுறை வளர்ச்சிநிலைக்கு மாறாக இதற்கு மறுதலையாக உயர்நிலைத் தெய்வமாக இருந்து சாதாரண மக்களால் வழிபடப்படும் கீழ்நிலைக்கு இறங்கிவருகின்ற ஒரு நிலையையும் நாம் மாரியம்மன் வழிபாட்டில் அவதானிக்கலாம்.

மேலும் காத்தவராயன் கூத்து முதலியவற்றிலும் இத்தகைய மாறுபட்ட போக்குக்கான ஆதாரங்களைக் காண முடிகிறது. இம்முறை அவதாரக் கோட்பாட்டுடன் இணைத்து நோக்கத்தக்கது.

ஜமதக்னி முனிவர் - ரேணுகாதேவி கதை

ஏனைய பல புராணங்களிலும் இக்கதை இடம் பெறுகின்ற போதிலும் பெரும்பாலும் சிவபுராணத்தை அடியொற்றியே இங்கு தரப்படுகிறது. கி.பி 1899ல் வெளிவந்த ஆ. சிங்காரவேலு முதலியாரின் அபிதான சிந்தாமணியிலும் இந்த மாரியம்மன் வரலாறு சுருக்கமாகக் கூறப்படுகிறது.

விந்திய மலைச்சாரலிலே நர்மதையாற்றங்கரையிலே செழுமை மிக்க வனப்பிரதேசத்திலே அழகிய பர்ணசாலை ஒன்றில் ஜமதக்னி முனிவரும் அவரது தர்மபத்தினி ரேணுகையும் வாழ்ந்து வந்தனர். யாகங்கள் பல செய்து கொண்டும் தவத்திலீடுபட்டுக் கொண்டும் இனிமையாக அவர்கள் நல்லறத்தில் ஈடுபட்டிருந்தனர்.

பிரம்மாவின் மானச புத்திரர் பிருகு முனிவர். அவருடைய வம்சத்தில் பிறந்தவர் இருசிகர். இவர் குசநாபன் என்ற முனிவரின் மகனும் விசுவாமித்திரரின் சகோதரியுமாகிய சத்தியவதி என்பவளைத் திருமணம் செய்து பெற்றெடுத்த புதல்வனே ஜமதக்னி முனிவர். ஜமதக்னி என்றால் புலன்களை வென்றவர் என்றும் யாகங்கள் செய்பவர் என்றும் பொருள்.

பாஞ்சாலதேசத்துக்குத் தென்கிழக்குத்திசையில் தர்மசீலனாக வாழ்ந்து வந்த ரேணு என்பான் சிறந்த அரசனாயிருந்தான். அவன் நெடுங்காலம் மகப்பேறின்றி வருந்தி மனைவியுடன் வனம் சென்று தவத்திலீடுபட்டான். இவர்களது தவத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்த உமையம்மையார் சிவபிரானிடம் வேண்டுகல் செய்கிறாள்.

“ரேணுவுக்கு மகளாகப் பிறந்து அறிவு குறைந்த ஏழை மக்களுக்கு அருள் செய்து நோய், வறுமை, முதலியற்றைப் போக்க விரும்புகிறேன்” அதற்குச் சம்மதித்த சிவபிரான்,

“நீ ரேணுவின் மகளாகப் பிறந்து ஒரு தவசிரேஷ்டரின் மனைவியாகி விஷ்ணுவின் அம்சமான ஒரு புதல்வன் உட்பட நான்கு புதல்வர்களைப் பெறுவாய். பின் அபாண்டமான குற்றச் சாட்டினால் கொல்லப்படுவாய். அதன் பின் மனித சுபாவம் அகன்று கிராமிய தேவதையாகித் தென்னாட்டுக்குச் சென்று மக்களுக்கு அருள் செய்வாய்” எனக் கூறி அனுப்பினார்.

அதன்படி உமாதேவியார் ரேணு என்ற மன்னன் மகளாகத் தோன்றி ஆதிரை, ரேணுகை என்ற பெயர்களுடன் வளர்ந்தாள். உரிய காலத்தில் முறைப்படி ஜமதக்னி முனிவரைத் திருமணம் செய்து இல்லறம் நடத்தினாள். இவர்களுக்குத் தண்ணுவன், அணுவன், விசுவாவசு, பரசுராமன் என நான்கு புதல்வர்கள்.

உபதேச காண்டம் இதனைப் பின்வருமாறு கூறும்.

“ஒருங்கிய மனத்தியோக முற்றுணர்ந் தொருவ நின்றோன்
அருந்தவ முருவுவேண்டி யருந்தவஞ் செய்த தன்னோன்
கருங்கட விலத்துக் காமமுதலிய கடந்தோன் தெய்வப்
பெருங்குணச் சமதக்கினி யென்றொரு பேரினின்றோன்.

ஆங்கவற் குயிரே யன்னாள் அருந்தவச் சிறப்பினின்றாள்
வாங்கரும் கற்பின் தெய்வ பத்தினி மடவாள் மெல்லென்
றேங்கிய நுசிப்பு னொல்கு மிரேணுகை யென்பாள் தன்பால்
தேங்கமழ் துளவத் தாமன் திருவவ தாரம் செய்தான்”

கிருதவீரியன் அல்லது தனதன் என்ற பெயரையுடைய மன்னனொருவன் சுநந்தை என்ற தன் மனைவியோடு புத்திரபாக்கியம் வேண்டித் தவம் செய்தான். முற்பிறப்பில் செய்த பல பாவம்

காரணமாக அவனுக்குக் கைகளும் கால்களும் இல்லாத ஒரு குழந்தை பிறந்தது. அர்ச்சுனன் எனப் பெயரிட்டு வளர்த்த இவன் வடமொழித் தத்திதாந்த முறைப்படி கார்த்த வீர்யார்ச்சுனன் எனப்பின்னர் அழைக்கப்படலாயினான்.

இவன் சகல கலைகளையும் கற்றுணர்ந்து தத்தாத்திரேய முனிவரிடம் குருகுலவாசம் செய்து அவரிடம் வரம் பெற்று இருகால்களையும் ஆயிரம் கைகளையும் உடையவனானான். கிருதர் என்ற முனிவரிடம் அக்னியாஸ்திரமும் பெற்றுக் கொண்டான். தன் கரங்களின் பலத்தினாலும், அஸ்திரத்தின் பலத்தாலும் யாவரையும் வென்று மமதை கொண்டவனாக வாழ்ந்த காத்தவீர்யார்ச்சுனன் பற்றிப் பல கதைகளைப் பல்வேறு புராணங்களில் காணமுடிகிறது.

தேவர்களுடன் சேர்ந்து பாற்கடல் கடைந்தான் என்றும் அமுதம் குடித்ததனால் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் வாழ்ந்தான் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அழகிய பெண்களையெல்லாம் பலாத்காரமாகக் கவர்ந்து சென்று அந்தப்புரத்தில் வைத்திருந்தான். கார்த்தவீர்யனின் வீரத்தைக் கேள்விப்பட்ட இராவணன் அவனுடன் வந்து மோதித் தன் செருக்கழிந்து சென்றமையைக் கூர்ம புராணம் (தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு - அகத்தியன் இராவணன் மரபு உணர்த்துப்படலம்) கூறுகின்றது.

கார்த்தவீர்யன் பார்க்கவ முனிவரின் யாகத்தைக் குழப்பியதனால் அவரிட மிருந்து “உனது ஆயிரம் கரங்களும் ஒரு பிரமாணனால் அழியக்கடவது” என்ற சாபம் பெற்றான். இதே போல் இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில் வேறொரு முனிவரிடம் “உன் சிரம் பரசுராமனால் அறுக்கப்படும்” என்று சாபம் பெற்றான்.

கர்த்தவீரியன் வருகை

கார்த்தவீர்யனும் பரிவாரங்களும் ஒரு சமயம் வேட்டையாடிக் களைப்போடு திரும்புகையில் வழியில் ஜமதக்னி முனிவரால் அவரது ஆசிரமத்தில் நன்கு உபசரிக்கப்பட்டனர். காட்டில் வாழும் முனிவர் அத்தனை பேருக்கும் பெருவிருந்தளித்தமை அவனுக்கு வியப்பாக இருந்தது.

தேவலோகப் பசுவாகிய காமதேனு அவ்வேளை அவரிடம் இருந்தமையே இச்செயல் நிகழத் துணைசெய்தது என அறிந்த கார்த்தவீரயன் அதனைக் கவரவிரும்பினான். ஆனால் காமதேனு அவனது படையினரைக் கொன்று அவனையும் விரட்டியது.

அவ்வாறு அவமானத்துடன் ஓடும் போது ஆசிரமத்தினுள்ளிருந்து தலையை மட்டும் வெளியே நீட்டி எட்டிப்பார்த்த முனிவரின் மனைவி ரேணுகையைக் கண்ட கார்த்தவீரயன் அவளது அழகில் மயங்கி அவளைக் கவர விரும்பினான்.

தன்னை அழகிய வாலிபனாகிய உரு மாற்றிக் கொண்ட கார்த்த வீரயார்ச்சுனன் ரேணுகை செல்லும் வழி நின்றான். கற்பில் சிறந்த ரேணுகை அவனை ஏறெடுத்தும் பார்க்கவில்லை. மீண்டும் வேறொருபாயம் செய்தான் கார்த்தவீரயன்.

ஓர் அழகிய கந்தர்வன்போல் உருமாறி அதிகாலையில் ரேணுகை நீராடும் பொய்கையின் மேல் பறந்து சென்றான். நீரில் தெரிந்த அந்த அழகிய உருவத்தைக்கண்டு ரேணுகை ஒருகணம் தடுமாறினாள். பின் தனது தவறை உணர்ந்து மனம் வருந்தியவாறு நீராடிவிட்டுப் புறப்பட்டாள்.

சிவபுராணம் மட்டுமே கார்த்தவீரயனே கந்தர்வனாக வந்தானென்று கூறுகிறது. வேறு புராணங்கள் சித்ரசேனன் என்ற கந்தர்வன் வந்ததாகக் கூறும்

நீராடியதும் மலர்கள் கொய்துகொண்டு தன் கற்பின் வலிமையால் நீரை ஒரு பந்து போலத்திரட்டிக் கொண்டுபோவது அவளது வழக்கம். ஆனால் அன்று நீர் திரளவில்லை.

அவள் வாடிய முகத்துடன் ஆசிரம் திரும்பினாள். கணவர் அப்போதுதான் துயிலெழுந்து வெளியே வந்தார். அவரது பாதங்களில் விழ்ந்து வணங்கினாள் ரேணுகை. அவளது முக வாட்டத்தைக் கண்டு ஆலோசித்த ஜமதக்னி முனிவர் தம் தவவலிமையால் அன்று அதிகாலையில் பொய்கைக்கரையில் நிகழ்ந்ததை உணர்ந்தார்.

பரசுராமன் தாயின் தலை கொய்தல்

தம் புதல்வர்கள் நால்வரையும் அழைத்துக் கற்புநிலை தவறிய தாயின் தலையை வெட்டிவிடும்படி பணித்தார். முதல் மூவரும் மறுத்துவிட்டு ஓடிவிட்டனர். அவர்கள் தந்தையின் சாபத்தால் நரிகளாய் அலைந்தனர். பரசுராமன் தந்தையின் தவவலிமையும் கோபத்தையும் சிந்தித்தான். ஆனால் தாயின் மீதுள்ள அன்பு காரணமாகச் சிறிது தயங்கினான். ரேணுகை மகனை நோக்கி,

“தந்தை சொல் மிக்க மந்திரமில்லை. அதனாலே நீ யோசிக்காது அக்கட்டளையைச் செய்தால் நானும் எனது குற்றம் நீங்கிப் பதிவிரதை ஆகிவிடுவேன்” என்றாள்.

உடனே பரசுராமர் தாயைக் கொலைக்களத்துக்கு அழைத்துச்சென்று அவளது தலையை வாளால் வெட்டி விழுத்தினார். அதனைத் தடுக்கவந்த பலரையும் அவர் வெட்டி வீழ்த்த நேர்ந்தது. அதனால் அங்கு போர்க்களம் போல் உடல்கள் சிதறிக்கிடந்தன.

பரசுராமன் மீண்டும் தந்தைமுன் வந்து பணிந்து நின்றபோது அவர் கோபம் தணிந்து நின்றார். “உன் தாய் சிவனிடம் பெற்ற வரம் நிறைவேறுகிறது. அவள் இனி மனிதப்பெண் அல்ல தெய்வமாகி விட்டாள்” எனக்கூறி விட்டு,

“என் சொல்லை நிறைவேற்றியபடியால் நீ விரும்பிய மூன்று வரங்களைத் தருவேன்” என்றார். பரசுராமன் மகிழ்ந்து,

“உங்கள் கோபம் தணிந்து என் தமையன்மாரை மீண்டும் மனிதர்களாக்க வேண்டும்” என்றார்.

அவ்வாறே அவர் சம்மதிக்க மூத்தபுதல்வர் மூவரும் வந்து பணிந்தனர்.

“எம் தாய் மீது வெறுப்பை நீக்கி மறுபடி அவளை முன்போல் தங்கள் அன்பு மனைவியாக ஏற்க வேண்டும்” என்பதை இரண்டாவது வரமாகக் கேட்டான். “முன்போல் அவள் ஆசிரம்திலிருந்து வரலாம்” என்றார் ஜமதக்னி முனிவர்.

மூன்றாவது வரமாக, இறைவனை மறவாத சிந்தையை

வேண்டிக்கொண்டு தந்தையிடமிருந்து பெற்ற சிறந்த ஆயுதத்தையும் ஏந்திக்கொண்டு கொலைக்களம் நோக்கிப் புறப்பட்டான் பரசுராமன்.

தாயினை உயிர்ப்பித்தல்

தந்தை அவனிடம் நீர்க் கலசமொன்று கொடுத்துத் தாயின் தலையை உடலிலே பொருத்தி அந்நீரைத் தெளித்ததும் அவள் உயிர்பெற்றொழுவாளெனக் கூறினார். அவ்வாறே சென்ற பரசுராமன் தாயின் தலையைக் கண்டெடுத்து அங்கே வீழ்ந்துகிடந்த முண்டங்களில் ஒன்றைத் தாயினது எனத் தேர்ந்தெடுத்துப் பொருத்தி நீரைத் தெளிக்க அவள் உயிர்பெற்றொழந்து வந்தாள். அந்த உடல் உண்மையில் தீண்டத்தகாத குலத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பெண்ணுடையதாகும். தவறையுணர்ந்து எதுவும் செய்யவியலாநிலையில் ஆசிரமம் திரும்பினார்.

மீண்டும் ஒரு தடவை யாரும் இல்லாதவேளை கார்த்தவீரியன் ஜமதக்னி முனிவரது ஆசிரமம் வந்து ரேணுகையைக் கவர முயற்சித்தான். அப்போது ஜமதக்னி முனிவரும் வந்துவிட்டார். ஒரு நீண்டவாளை எடுத்து ரேணுகை கொடுக்க அவர் அதனால் கார்த்தவீரியனின் ஆயிரம் கரங்களையும் வெட்டி வீழ்த்தினார். அவன் அலறிக்கொண்டு ஓடியதும் அவனது புதல்வர்கள் ஓடிவந்து முனிவரைக் கொன்று விட்டனர்.

பின்னர் அங்கு வந்த பரசுராமன் இதையறிந்து கார்த்தவீரியனைத் தேடிச் சென்று கொலை செய்துவிட்டு வந்து தந்தையைத் தகனம் செய்தான்.

அவன் நீரோடைக்குச் சென்ற சமயம் ரேணுகை கணவரின் சிதையில் உடன்கட்டை ஏறினாள். ஆனால் அவளைக் காக்கவேண்டி இந்திரன் மழையைப் பொழிந்தான். ஆடைகள் எரிந்து விட்ட நிலையில் தீக்காயங்களுடன் சிதையிலிருந்து இறங்கிய ரேணுகை அங்கிருந்த வேப்பமரத்தின் இலைகளை ஆடையாக அணிந்து கொண்டு தென்திசை நோக்கி நடந்து ஒரு சேரியை அடைந்தாள்.

ரேணுகை மாரியம்மன் ஆதல்

அவளைக் கண்ட அச் சேரிவாழ் மக்கள் தாம் தீண்டத்

தகாதவர்கள் ஆதலால் அவள் பசிபோக்க பச்சரிசிமா, வெல்லம், இளநீர், பானகம் இவற்றைப் புதிய மட்பாண்டத்தில் கொண்டு வந்து கொடுத்தனர். அவள் வரும் போது அங்கே கடும் மழை பெய்து அச்சுற்றாடல் உடனே வளம் கொண்டு பூத்துக்குலுங்கியது.

இவ்வாறு தென்னாட்டுக்கும், சேரிவாழ் மக்களுக்கும் மாரி மழைக்கும், வேப்பிலைக்கும், பச்சை உணவுகளுக்கும், குளிர்மையான உணவுகளுக்கும் மாரியம்மனுக்கும் உள்ள தொடர்பு இக்கதை மூலம் புலப்படுத்தப்படுகின்றது. இதன்பின் முத்துமாரி, மாரியம்மன் என்ற பெயர்களுடன் அவள் அப்பிரதேச மக்களுக்குத் தெய்வமாக விளங்கி வரலானாள்.

பின்னர் மீண்டும் வடக்கு நோக்கிச் சென்று கைலையில் தவம் செய்தாள். சிவபிரான் காட்சி தந்து அவளது பழைய விருத்தாந்தங்களைச் சொல்லி, அவளை ஆறுதல்படுத்தினார்.

பரசுராமன் அவளது தலையை உடலுடன் சேர்த்த பொழுது வேறொரு பெண்ணின் உடலை சேர்க்கப்பட்டது. அதனால் பரசுராமன் அவளுக்கு இறுதிச்சடங்கு செய்ததும் அவளது உடல் பிரிந்து போய்விடத் தலை மட்டுமே உலகத்தவர்க்குத் தெரியும். அதனை உலகோர் வழிபட்டும் எனவும் சிவன் கூறி வேண்டிய வரம் என்னவெனக் கேட்டார்.

“சேரிகளில் வாழும் பாமர மக்களுக்கு இன்னல் செய்வோரை வருத்தி, என்னை வழிபடும் பாமர மக்களுக்கு நல்லருள் பாலிக்க விரும்புகிறேன்” என்று ரேணுகா தேவி கேட்டாள். சிவபிரானும் அவளுக்கு அருள் செய்து தீயவர்களுக்கு வேதனை செய்யும் முத்துக்களை மாரியம்மனிடம் கொடுத்தார்.

“நீ இப்போது தேவதை ஆகிவிட்டாய். இந்த முத்துக்களை எடுத்துக்கொண்டு பூமியைச் சுற்றிவா. துட்டர்களுக்கு இவற்றை எறிந்தால் நீ கணவர் உடலுடன் தீயில் வீழ்ந்து பின் மழை பெய்தபோது நெருப்பு அணைந்து உன் உடலில் விழுந்த கொப்புளங்கள் போல் கொப்புளங்கள் உண்டாகும். நீ ஆடையாக ஆணிந்த வேப்பிலையே அந்தப் புண்களுக்கு மருந்தாகும்” என்று கூறி மறைந்தார்.

பௌராணிக மரபிலமைந்த இக்கதை மாரியம்மன் தோற்றத்தை ரேணுகாதேவியாகக் காட்டுகிறது. இன்றைய மாரியம்மன் வழிபாட்டு முறைகள் இதனோடு பொருந்தி வரக்காணலாம். இன்றும் பல இடங்களில் தலைமட்டும் தனியாக உருவாக்கி வைத்து அதற்கு அலங்காரம் செய்து வழிபடும் முறை காணப்படுகிறது. இதற்குக் காரணமாக அவளது தலையுடன் தவறான உடல் பொருத்தப்பட்ட கதை அமைகிறது.

மேலும் இங்கு உமாதேவியின் அவதாரம் நேரடியாகச் சேரிப்புற மக்களுக்குரிய கிராமயத் தெய்வமாகப் படியிறங்கிவரும் நிலை கவனிக்கத்தக்கது.

தேவீ பராக்கிரமம் தரும் செய்தி

இதே கருத்தை நாம் 'தேவீ பராக்கிரமம்' என்ற நூலிலும் அறியலாம். 'அஷ்டாஷ்டலீலை என்னும் தேவீ பராக்கிரமம்' என மகுடமிடப்பட்ட அந்நூல் ரேணுகையை அபேதவர்மன் என்ற மன்னன் மகளாகக் குறிப்பிடுகிறது.

சிவபுராணக் கதையே இங்கும் காணப்படுகிதெனினும் இறுதியில் மகன் மூலம் எழுப்பப்பட்ட ரேணுகாதேவி காஞ்சி நகரில் சிவலிங்கபூஜை செய்து கலியுக மானிடர் விருப்பமும் இழிகுலத்தோர் விருப்பமும் நிறைவேற்றும் வல்லமை பெற்றாள் என்றும் சிவனிடமிருந்து சர்ப்பகுண்டலமும் வாளும் கேடயமும் பெற்றுக் கொண்டு போதராஜன் முதலிய சிறுதேவ கணம் புடைசூழப் புறப்பட்டாள் எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

காத்தவராயன் கதையில் மாரியம்மன்

மாரியம்மன் வழிபாடு தொடர்பாக ஆராயும்போது மக்களிலக்கியக்கிமாகக் கூத்து முறைப் பாரம்பரியத்தில் நீண்ட காலம் வழங்கிவரும் காத்தவராயன் கதையும் கவனத்தில் எடுக்கப்படவேண்டும். இக்கூத்து பெரும்பாலும் சேரிவாழ் மக்களாகிய பாமரமக்களாலேயே இன்றளவும் பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

காத்தவராயன் மாரியம்மனுடன் தொடர்புடைய ஒருசிறு தெய்வமாக வழிபடப்படுதலைத் தமிழ் மக்களிடையே காணலாம். காத்தவராயன் என்ற பெயர் காத்தான் என்றும் வழங்கப்படுகிறது. காத்தவராயன் நாடகம் தென்னிந்தியாவின் சில பகுதிகளில் தெருக் கூத்தாக ஆடப்படுகிறது. ஈழத்தில் ஊர்ப்புறக் கோயில் வீதிகளில் அமைக்கப்பட்ட மேடைகளில் பயபக்தியோடு நேர்த்திக்கடன் இறுத்தல் என்ற வகையில் புனிதமாக நடத்தப்படுகிறது. கூத்து கதைப்பாடல், கரகப்பாடல், வில்லுப்பாட்டு, கும்மிப்பாடல், முதலிய பல வடிவங்களில் காத்தவராயன் கதை மக்களிடையே வழங்கி வருவதன் மூலம் இதன் கிராமியத்தன்மை புரிந்து கொள்ளப்படலாம்.

1930களிலும் 1960களிலுமாக இரு தடவை “காத்தவராயன்” திரைப்படமாகவும் வெளிவந்தமை மக்கள் மத்தியில் இக்கதைக்கிருந்த செல்வாக்கைப் புலப்படுத்துகிறது.

தமிழகத்தில் சென்னையில் திருமகள் விலாச அச்சகத்தில் “காத்தவராயர் சண்டை எனும் காத்தமுத்து நாடகம்” என்ற பெயரில் மிகப்பழைய காலத்தில் இக்கதை நூல்வடிவில் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இதைவிட “காத்தவராய சுவாமி கதை” என்றபெயரில் ஒரு நூல் வெளிவந்திருக்கிறது. 1971இல் பேராசிரியர் நா. வானமாமலை பதிப்பாக மதுரைப்பல்கலைக்கழகம் “காத்தவராயன் கதைப்பாடல்” என்ற நூலை வெளியிட்டுள்ளது. ஈழத்தில் யாழ்ப்பாண மாவட்ட கலாசாரப்பேரவை வெளியீடாக கலாநிதி இ. பாலசுந்தரம் அவர்களது முயற்சியில் “காத்தவராயன் நாடகம்” என்ற நூல் 1986 இல் வெளிவந்துள்ளது.

காத்தவராயன் பிறப்பு

இவை எல்லாவற்றிலும் சிலசில முரண்பாடுகள் காணப்பட்டபோதிலும் காத்தவராயன் மாரியம்மனின் மகன் என்பது பொதுமைப் பண்பாக உள்ளது.

முருகனே காத்தவராயனாக அவதாரம் எடுத்தார் என்பது சிலபிரதிகளின் கருத்து. சிவன் பெண் மானாகவும் திருமால் ஆண் மானாகவும் தோன்றிப் பெற்றெடுத்த மான்கன்று மாரியம்மனிடம் ஆண்குழந்தையாக மாறி வளர்ப்புக் குழந்தையாக வளர்கிறது.

அவளது பூந்தோட்டங்களைக் காத்தமையால் காத்தவராயன் என்ற பெயர் பெற்றதாகக் கூறப்படுகிறது. இக்கதைகளில் மாரி உமாதேவியின் தங்கையாகச் சித்திரிக்கப்படுகிறது.

ஆனால் ரேணுகாதேவி கதையுடன் இங்கு பெரும் முரண்பாடு காணப்படுகிறது. ரேணுகாதேவி திருமணமாகிக் குழந்தைகள் பெற்றெடுத்து வைதவ்யம் அடைந்தவள். ஆனால் காத்தவராயன் கதைகளில் மாரியம்மன் கன்னிப் பெண்ணாகவும் தவவலிமையால் சிவனிடம் வரம் பெற்றுக் காத்தவராயனை வளர்ப்பு மகனாகக் கொண்டவள் எனவும் கூறப்படுகிறது.

உமாதேவியின் தங்கையாகிய மாரியம்மன் பூமாதேவியின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கப் பூபாரம் தீர்ப்பதற்காகச் சிவனை நோக்கித் தவமிருக்கிறாள். கண்டசுரமாலை என்னும் முத்துமாலையைச் சிவனிடமிருந்து பெறுகிறாள். இதுவே நோய்களை உண்டாக்குவதாகும்.

இதன்மூலம் ஊருலகத்தில் தீயவர்களுக்கு நோய் கொடுத்து நல்லவர்களைக் காத்துவரும் மாரியம்மன் சிவனிடம் வரம் வாங்கிக் காத்தவராயனை வளர்ப்புமகனாகப் பெற்றுத் தனது பூந்தோட்டத்தைக் காவல் செய்ய வைத்தாள். நந்தவனத்தைக் காவல் செய்தமையாலே 'காத்தான்' எனப் பெயர் பெற்றான் என்பர்.

வைரவர், வீரபத்திரர், முனியப்பர் முதலிய தெய்வங்களைப்போன்று காத்தவராயரும் கிராமியக் காவல் தெய்வமாகவே போற்றப் படுகிறார். சிலப்பதிகாரத்தில் சாத்தன் என்பது காவல் தெய்வமாகும். அவ்வாறாயின் சாத்தன் என்பது காத்தான் ஆயிற்றோ எனவும் ஐயுற இடமுண்டு.

சிவன், திருமால் இருவருக்கும் பிறந்த ஹரி ஹர புத்திரனே ஐயனர், ஐயப்பன், சாத்தன், சாஸ்தா என்றெல்லாம் அழைக்கப்படுகிறார். காத்தவராயரின் கதை கூறும் பிறப்பும் அவரை ஹரிஹர புத்திரனாகவே காட்டுகின்றது.

ரேணுகாவிற்கும் மஹாமாரிக்குமுள்ள இணைப்பு

இன்னொருவிதத்தில் கதை புராணங்களில் வழங்கிவருகிறது.

சகல உயிர்களுக்கும் சிவபிரான் படியளக்கின்றாரா எனப் பரிசோதிக்க விரும்பிய உமையம்மையார் சில சிற்றெறும்புகளைப் பிடித்து ஒரு சிமிழியிலடைந்து வைத்தாள்.

மறுநாள் அதனைத் திறந்து பார்த்தபோது ஒவ்வொரு எறும்பும் ஒவ்வொரு நெல்மணிகளைக் கவ்விக் கொண்டிருந்தன. இறைவனைச் சந்தேகித்த குற்றத்துக்கு வருந்திப் பாபவிமோசனம் தரும்படி சிவனை வேண்டினாள். பூமியில் ஒரு நந்தவனம் அமைத்து அரனை அர்ச்சிக்க வேண்டுமென அவர் கட்டளையிட்டார். இதன்படி அவதரித்தவளே மகாமாரிதேவி.

இக்கதை மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த திரு. சி கணபதிப்பிள்ளை அவர்களால் 1971இல் வெளியிடப்பட்ட “மகாமாரித் தேவி திவ்விய கரணி” என்ற நூலில் காணப்படுகிறது.

இந்த மகாமாரி தனது பூந்தோட்டத்தைக் காவல் செய்யக் காத்தவராயனை நியமித்ததாகவும் அவன் காமம் கொண்டு தவறு செய்தபொழுது சிவன் சாபமிட்டார் எனவும் அதற்கு மாரியம்மன் மறுசாபம் கொடுத்த போது சிவன் மாரியம்மனுக்கு கொடுத்த சாபத்தின்படி அவள் ரேணுகாதேவியாகப் பிறந்தாள் என்று இக்கதை கூறுகின்றது.

எனவே ரேணுகாதேவி மகாமாரி என மாற்றம் பெற்ற முதற்கதைக்கு இது அடிநாதமாக இருந்தது ரேணுகாதேவியின் வரலாற்றுக்கு முன்னரே மாரியம்மன் இருந்தமையைக் காட்டுகிறது.

மட்டக்களப்பு மாரியம்மன் பத்ததிகள்

இக்கதைகளுக்கான ஆதாரம் மட்டக்களப்பு நகரிலே காலங்காலமாகப் பாதுகாத்துவரப்படும் பாரம்பரியமான மாரியம்மன் பத்ததிகளாகும்.

இப்பிரதிகள் பலவற்றைப் பரிசோதித்துத் தொகுத்தவராகிய சி. கணபதிப்பிள்ளை என்பார் வியாச பாரதத்தில் இடம் பெறும் ஜமதக்னி முனிவர் கதைக்கும் இந்தப் பத்ததிகளிலுமுள்ள கதைக்குமிடையில் காணப்படும் முரண்பாடுகளையும் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

மட்டக்களப்புக் கதை மரபிலே ஜமதக்னி முனிவரின் மனைவி எக்கலாதேவி எனக் காணப்படுவதோடு சிலபிரதிகளில் ஜமதக்னி என்பதற்குப்பதிலாக கந்தமாமுனி என்ற பெயரும் காணப்படுகிறது. இவர்களது பிள்ளைகள் எழுவர் என்றும் அவர்களிலொருவர் பரசுராமர் எனவும் இக்கதை கூறுகிறது.

மேலும் உத்தரகாரணாகமம் கூறும் மாராசுரவதம் பற்றி இன்று கிடைக்கும் புராணங்களில் நேரடிக்குறிப்பெதுவும் கிடைக்கவில்லையெனினும் மட்டக்களப்புப் பத்ததிகளில் அதற்கு விடைகாண முடிகிறது.

தவம் செய்த மாரியம்மன் சிவனிடம் கண்டசுரமாலையைப் பெற்றபின் மாராசுர அரசனது பட்டணத்துக்குச் சென்று முத்துக்களை வீசியதாக இக்கதை கூறுகிறது. யாழ்ப்பாணத்துக் காத்தவராயன் நாடகத்தில் வைசுர ராசனுடைய நகரம் செல்வதாகக் கூறப்படுகிறது. மாரசுரன், வைசுரராசன் பெயர்ப் பொருத்தம் அவதானிக்கப்படலாம்.

மாராசுரவதம் ஸ்காந்தபுராணச் செய்தி

இவ்விடத்தில் மாராசுரவதம்பற்றிய செய்தியை டாக்டர் இரா.செல்வக்கணபதி எம். ஏ. பி.ஏட். பி. ஏச்.டி. அவர்கள் எழுதிய “மகாமாரியம்மன் அருள் வரலாறு” என்ற நூலிலும் நாம் கண்டறியலாம். இக்கதையில் சீதளா தேவிதான் மகாமாரி என்பதற்கான ஆதாரங்களை நாம் பெறமுடிகிறது.

அசுரர்களின் பெருந்தொல்லை பொறுக்கமாட்டாத தேவர்கள் இறைவன் துணையால் அவர்களை ஒடுக்கிப் பாதாள உலகுக்கு அனுப்பினர். இதனால் வருந்திய அசுரர் தம்குல குருவாகிய சுக்கிராசாரியார் மூலம் அபிசார வேள்வி ஒன்றைச் செய்வித்து அதனால் வெம்மையை உண்டாக்கினர். தேவர்கள் உடல் முழுவதும் கொப்புளங்கள் தோன்றிக் கடும் நோயினால் துன்புற்றனர்.

அவர்கள் சிவபிரானை நோக்கிக் கடுந்தவம் புரிந்தபோது அங்கு தோன்றிய சிவபிரான் கருணை கொண்டு தமது சடாமுடியிலுள்ள சந்திரனிலிருந்தும் கங்கையிலிருந்தும் மாயா சக்தியாகிய சீதளா தேவியைக் குளிர்ந்த வடிவினளாக உருவாக்கினார். சீதளா என்றால் குளிர்மை என்பது பொருள்

மாரியின் தோற்றம்

நான்கு திருக்கரங்களில் கத்தி, கபாலம், உடுக்கை, பாசம் ஆகியவற்றை எந்தியவாறு தீக்கொழுந்து போன்ற சடாமுடியுடனும் ஐந்தலை நாகம் குடைபிடிக்கத் தோன்றிய அந்தத் தேவி சிவனால் வழங்கப்பெற்ற பிரம்பும் வேப்பிலையும் கொண்டு அவ்வப்போது உலகில் தோன்றும் வெப்பு நோய்களை மாற்றி அருள் செய்தாள். மாரியையும் பொழிவித்தாள்.

அசுரர்கள் அடையும் தோல்விகளைக் கண்டு மனம் பொறாத சுக்கிராச்சாரியார் மீண்டும் ஓர் அபிசார வேள்வி செய்த போது யாவரையும் மரணமடையச் செய்யும் ஆற்றலுடைய மாராசுரன் என்ற அசுரன் தோன்றினான். அம்பிகை அந்த அசுரனோடு போர் செய்து அவளைச் சங்கரித்தாள். மாராசுரனை வதம் செய்ததால் மகாமாரி எனப் பெயர் பெற்றாள்.

இக்கதை இடம்பெறுவது ஸ்காந்த மகாபுரணாத்தில் ஆகும். ஸ்காந்த மகாபுராணத்திலிடம் பெறும் உமா மகேஸ்வர சம்பாஷணையாக அமைந்திருக்கும் சீதளா ஸ்தோத்திரம் நித்திய பாராயணத்துக்குரியதாக ரிஷி, சந்தஸ் முதலியவற்றுடன் அமைக்கப்பட்டு வழங்குவது இதன் சிறப்புக்கு எடுத்துக்காட்டு. பி.பா. பஞ்சாட்சரக்குருக்கள் வெளியிட்ட “மாரியம்மன் ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரம்” நூலில் இத்தகவல் உள்ளது.

கலைக்களஞ்சியம் தரும் செய்திகள்

சென்னை தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் கலைக்களஞ்சியம் மாரியம்மனைப் பற்றிக் கூறுகையில் ஏனைய கிராமியத் தெய்வங்களைவிட மாரியம்மன் பிரபலம் பெற்றிருப்பதாகக் குறிப்பிடுகிறது.

செல்வி, செல்லி, செல்லியாத்தாள், செல்லாண்டியம்மன், ஆயிரங்கண்ணுடையாள், முத்துமாரி, மாரியாத்தா, ஆயி, மகாமாயி முதலிய பெயர்கள் பலவற்றால் அவள் அழைக்கப்படுவதே அவளது செல்வாக்கைப் புலப்படுத்துகிறது.

மாராக்கா, மாராப்பா, மாரியப்பா, மாரிமுத்து, மாரியாயி, அங்கமுத்து, முத்தம்மா, கண்ணாயிரம், முத்தாலம்மை, முத்தம்மாள், முதலிய மக்கட் பெயர்கள் இந்தச் செல்வாக்கின் விளைவாக எழுந்தன என்பதும் கலைக்களஞ்சியத்தில் சுட்டிக் காட்டப்படுகிறது.

கண்ணகி வழிபாட்டுடன் ஒப்பீடு

கண்ணகி வழிபாடு பற்றிச் சிலம்பு கூறியிருக்கும் கருத்துக்கள் இன்றைய மாரியம்மன் வழிபாட்டுடன் ஒத்திருக்கும் இயல்பையும் எடுத்துக் காட்டிக் கண்ணகி வழிபாடே மாரியம்மன் வழிபாடாக மாறியிருக்கலாம் என அங்கு குறிப்பிடப்படுகிறது.

குளிர்த்தி, பொங்கல் முதலிய வழிபாட்டு முறைகளிலும் கோபம், ஆங்காரம் முதலிய குண இயல்புகளிலும் வைதவ்யம் என்ற பண்பு நிலையிலும் ஒற்றுமையிருப்பினும் இரு தெய்வங்களுக்கும் இடையில் பாரிய வேறுபட்டிருக்கிறது.

கண்ணகி வழிபாட்டின் மூலவேர்கள் சங்கத் தமிழிலக்கியங்களில் காணப்படுகிறது. அவள் தமிழர்களுக்கு மட்டுமே உரிய தெய்வமாக விளங்குகிறாள்.

மாரியம்மன் வழிபாட்டின் ஆரம்பநிலை தெளிவுடையதாக. இன்னும் புலப்படவில்லையெனினும் தமிழர் மத்தியில் மிகப் பிரபலமாயிருக்கும் இவளது தோற்றம் பௌராணிக மரபில் உருவானது என்பது நிச்சயமாகிறது. தமிழர் மரபில் மாரியம்மனின் வழிபாட்டு மரபுக் கூறுகளை நாம் சங்க இலக்கியங்களில் காண முடியவில்லை என்பது உண்மையே எனினும் தமிழ்நாட்டில் வழங்கும் பழங்கதை ஒன்றைக் கலைக்களஞ்சியம் தருகிறது.

தமிழகப் பழங்கதை

பிருகு முனிவரின் மனைவி நாகவல்லி அழகில் சிறந்தவள். இவளது கற்பைச் சோதிக்க வந்த மும்மூர்த்திகளையும் தனது கற்பின் வலிமையால் இவள் குழந்தைகளாக்குகிறாள் (அநகுயா கதையுடன் ஒப்பிடலாம்) இதனால் கோபமுற்ற மும்மூர்த்திகள் அவளைச் சபிக்கின்றனர். இதனால் அவளது அழகு மங்கி முகத்தில் வடுக்கள் தோன்றுகின்றன. இல்லம் திரும்பிய முனிவர்

மனைவியின் குருபியான தோற்றத்தைக்கண்டு வெறுப்புற்று அவளை விரட்டி “உலகில் அலகையாய்த் திரிந்து நோய்களைப் பரப்பி வருவாய்” எனச் சாபமிட்டார்.

உருமாறி வந்தபடியால் இவள் மாரி என வழங்கப்பட்டாள். இவளை ஒரு சலவைத் தொழிலாளி காப்பாற்றியதால் “உப்பை” என்றும் அவள் பெயர் பெறுகிறாள்.

மாரியம்மன் பற்றிய எல்லா வரலாறுகளிலும் அவள் தன் உருமாற்றம் பெற்றுத் தெய்வீக நிலை அடைந்தவுடன் சேரிகளுக்குச் செல்வதாகக் குறிப்பிடப்படும் இடத்தில் சலவைத்தொழிலாளர், பறையர் ஆகியோர் முக்கிய இடம் பெறுகின்றனர்.

இன்றும் மாரியம்மன் வழிபாட்டிடங்கள் பலவற்றில் பொங்கல் குளிர்ந்தி மடைகளின் போது பறையடிப்பது கவனிக்கத்தக்கது. மேலும் பல மாரியம்மன் ஆலயங்களில் சலவைத் தொழிலாளர் பூசாரிகளாக உள்ளனர் என மட்டக்களப்புப் பிரதேச மாரியம்மன் வழிபாடு பற்றி எடுத்துக் கூறிய திரு. சி. கணபதிப்பிள்ளை சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

தமிழகத்தில் மாரியம்மன் வழிபாடு

மைசூர் இராச்சியத்தை ஆண்ட பல்லாலகுல அரசனும் துளவகொங்கு, பாண்டி, சோழ, ஈழ, மலைய, மத்திய, விஜயநகர, கலிங்க, பல்லவ, வாதாபி நாடுகளைச் சேர்ந்த அரசர்களும் மாரியம்மனை வழிபட்டனர்

பல்லவ ராச்சியத்தை ஆண்ட 2ம் நரசிம்மன் திருச்சபைப்பள்ளிக்கு வடக்கே ஒன்பது மைல் தூரத்தில் சமயபுரம் என்ற இடத்தில் மாரியம்மன் கோயில் ஒன்றைக் கட்டி வழிபாடு செய்தான். 1310ல் அலாவுதீன் படைகள் கொய்சலேசுவரர் கோயிலைத் தரைமட்டமாக்கியபோதும் கண்ணனூர் சமயபுரம் மாரியம்மன் கோயிலுக்குத் திறை கொடுத்ததாக அறிய முடிகிறது. சமயபுரம் முத்துமாரியம்மன் கோயிலின் தலவரலாறு கூறும் நூல்கள் பலவற்றிலும் இத்தகவல் காணப்படுகிறது.

தஞ்சாவூருக்குக் கிழக்கே 5 கல் தொலைவில் மாரியம்மன் கோயில் என்ற சிற்றூரில் கி.பி 10ம் நூற்றாண்டில் சோழர் கட்டிய கோயில் உண்டு என முனைவர் இரா. செல்வக்கணபதி தெரிவிக்கிறார்.

சென்னையை அடுத்துள்ள திருவேற்காட்டில் பிரபலமாக விளங்கும் தெய்வம் கருமாரி. இத்தெய்வமும் மகாமாரியம்மனின் வடிவமாயிருப்பதுடன் இத்திருவுருவத்தின் முன்னே வைக்கப்பட்டிருக்கும் தலைமட்டுமான வடிவம் ரேணுகாதேவியின் கதையை ஆதாரமாகக் கொண்டிருப்பதையும் சுட்டிக்காட்டலாம். ஆனால் இத்தலத்தில் வேறுபட்ட ஒரு கதை வழங்குவதை டாக்டர் இரா. செல்வக்கணபதி அவர்கள் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

“முன்னொரு காலத்தில் சிவபிரான் உருத்திரபூபதியாகிய சுடுகாட்டிலிருந்து கைலை திரும்பினார். அப்போது தன்னருகேயிருந்த பாலாம்பிகையிடம் தன்மேனியிலிருந்த விபூதியை எடுத்துக் கொடுத்து,

“இதைக் கொண்டு ஐந்தொழில் புரிந்து வருக” எனப்பணித்து நிஷ்டையிலமர்ந்ததால் அம்மை அந்தராக்கி, ஆகாசாக்கி, பிரமாக்கி, காமாக்கி, மீனாக்கி, விசாலாக்கி, மாரி எனப்படும் ஏழு கன்னியராக மாறினார். அந்தராக்கி காடுகளிலும் ஆகாசாக்கி மலைகளிலும் பிரமாக்கி நதிகளிலும், காமாக்கி காஞ்சியிலும் மீனாக்கி மதுரையிலும் விசாலாக்கி காசியிலும் சென்று தங்கினர்.

மாரி இறைவன் தன்னைவிட்டுப்பிரிந்த இடத்தையே தமதிருப்பிடமாகக் கொண்டு தன்னை மேலும் இரு உருவாக்கி முன்னும் பின்னும் அமர்ந்தாள். முன்னுள்ள உருவத்தில் தலைமட்டும் மேலே விளங்க உடலைப்பூமியில் மறைத்துச் சிவசக்தி ஐக்கிய ரூபமாக விளங்குகிறார். பின்புறம் உள்ள உருவில் கைகளில் பொற்கிண்ணம், சூலம், உடுக்கை இவற்றையேந்தி ஐந்தலைநாகம் குடைபிடிக்க வீரசாசனத்தில் காட்சி தருகிறாள்”

உத்தரகாரணாகாமம் மாரியம்மன் பிரதிஷ்டை பற்றிக் கூறுகிறது என்பதை எற்கனவே எடுத்துக் காட்டினோம். அதற்கு முன்னரே யோகஜ ஆகமத்தில்,

”நித்திய வழிபாடு, மாத வழிபாடு, உற்சவம் - இவை முறையாக நடத்தப் பெறுகின்ற ஆலயத்தைச் சுற்றிலும் குறைந்தது பத்துக்கல் சுற்றளவுக்கு எந்த ஆபத்தும் நேராது. தீவிபத்து, வெள்ளவிபத்து, பூகம்பம், சுவர் இடிந்து சரிதல், மஹாமாரீ போன்ற நோய்கள் - இவை அப்பரப்பை அணுகா” எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இங்கு மஹாமாரீ என்பது நோய்களுக்குள்ள பெயராகச் சுட்டப்படுவதால் இத்தகைய நோய்களுக்குரிய தேவதையை மஹாமாரீ என்ற பெயரால் அழைக்கும் வழக்கம் இருந்திருப்பதையும் உணரலாம்.

இதற்கான அடிப்படைகளை எற்கெனவே கண்ட சிவபுராணம் ஸ்கந்தபுராணம் முதலியவற்றின் கதைப்பகுதிகள் விளக்கி நிற்கின்றன.

வாதுளாகமத்திலும் மஹாமாரி ஸ்தாபனம் என்ற ஒரு பகுதி இருப்பதுடன் தனியாக மஹாமாரி யந்த்ர விதிப் படலமும் இருப்பது சிறப்பான செய்தியாகும்.

சிவாகம பத்ததிகள் கூறும் மரபு

இனி, ஆகமங்களின் வழிவந்த பல பத்ததிகளில் மாரியம்மன் பிரதிஷ்டை கூறப்படும்போது ‘சீதாளாகௌமாரீ பிரதிஷ்டை’ என்றே கூறப்படுகிறது. இங்கு சீதளாதேவிக்கும் கொளமாரிக்கும் உள்ள தொடர்பு ஆராயப்படவேண்டியது. கொளமாரி என்பவள் பிராமி, மாஹேஸ்வரி முதலிய அஷ்டமாதர்களில் ஒருத்தியாகவும் குமரக்கடவுளாகிய முருகனின் சக்திவடிவமாகவும் கூறப்படுகிறது.

இன்னொரு வகையில் குமரக்கடவுளின் பஞ்சாசன பூஜையில் விமலாசனத்திலிடம் பெறும் சக்திகளில் ஒன்று சீதளாதேவியாகும். எனவே முருகவழிபாட்டுடனும் மாரியம்மன் இணைக்கப்படுகிறாள்.

Hindu Goddesses என்ற நூலில் Devid kinsly என்பார் சீதளா, மாரியம்மன் இரண்டுமே நோய்களுடன் தொடர்பு படுத்தப்படுபவை என்றும் வட இந்தியாவில் மனசா தேவியும் தென்னிந்தியாவில் மாரியம்மனும் மிகப் பிரபலமாக விளங்கும் கிராமியத் தெய்வங்களுக்கு உதாரணங்கள் எனவும் தெரிவிக்கின்றார்.

மாரியம்மன் வழிபாட்டின் ஆரம்பத்தளமாகத் தென்னிந்தியத் தமிழகமே இருந்திருக்கிறது. மிகப்பிரபலமாக விளங்கும் சமயபுரம் மகாமாரியம்மன், திருவேற்காடு கருமாரியம்மன், தஞ்சாவூர் முத்துமாரியம்மன் முதலிய கோயில்களும் இதனை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

சுமார் இருபது நூற்றாண்டுகளாக இந்துப்பண்பாட்டுக் கூறுகள் நிலைபெற்றிருக்கும் தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் மாரியம்மன் கோயில்கள் நிறையக் காணப்படுகின்றன. வட சுமாத்திராவில் மட்டும் இருபத்தொரு மாரியம்மன் கோயில்கள் இருப்பதாக ஆத்ம ஜோதி முத்தையா அவர்கள் தகவல் தருகிறார்கள்.

தமிழகத்தின் நேரடித் தொடர்பினால் மலையகத்தில் மாரியம்மன் வழிபாடு மிக அதிகம். கேகாலை மாவட்டத்திலுள்ள 16 வழிபாட்டுத்தலங்களில் 12 அம்மனுக்குரியவை எனவும் இரத்தினபுரி மாவட்டத்தில் எட்டு மாரியம்மன் கோயில்கள் உள்ளன எனவும் கண்டி மாத்தளை மாவட்டங்களில் 36 வழிபாட்டுத் தலங்களில் 21 முத்துமாரியம்மன் கோயில்கள் எனவும் கலாநிதி துரை மனோகரன் குறிப்பிடுகிறார்.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்துக் கோயில்கள் பற்றி எழுதிய வித்துவான் பண்டிதர் வீ.சி கந்தையா அவர்கள் பிரபலமான மாரியம்மன் கோயில்கள் பற்றி விரிவாக எடுத்துரைக்கிறார்.

கொத்துகுளம் மாரியம்மன் கோயில், கோட்டை முனை புன்னையம்பதி மகாமாரியம்மன் கோயில், வெல்லாவெளி முத்துமாரியம்மன் கோயில் ஆகிய இம்மூன்று கோயில்களும் இந்தியத் தொடர்பை உடையன. இக்கோயில்கள் தொடர்பாக மாரியம்மன் உற்பத்தி, மாரியம்மன் காவியம், மாரியம்மன் தவநிலைப்பாடல்கள், மாரியம்மன் அகவல், மாரியம்மன் அந்தாதி, மாரியம்மன் தாலாட்டு, மாரியம்மன் திருக்குளிர்ந்தி, மாரியம்மன் ஊஞ்சல், மாரியம்மன் வீதி உலா முதலிய பாடல்கள் மரபு வழியாகப் பாடப்பட்டுவருகின்றன.

சிங்கப்பூர் நாட்டில் மாரியம்மன் கோயில் தேசியப்பெருமை வாய்ந்ததாகப் பேணப்படுகிறது. “சிங்கப்பூர் மாரியம்மன் கோயில்

நமது பண்பாட்டின் தேசியச் சின்னமாகப் பாதுகாக்கப்படும்” என 18/06/1973இல் சிங்கப்பூர் அரசாங்கம் கசற் வெளியீட்டில் அறிவித்துள்ளது.

இந்தோனேஷியாவிலுள்ள மேடான் ஸ்ரீ மாரியம்மன் கோயில் மிகப் பிரபலமானது. இந்நாட்டிலுள்ள சகல சமயச் செயற்பாடுகளும் இந்த மாரியம்மன் கோயில் பரிபாலகர்களதும் குருமாரதும் ஆலோசனைகளை முன்னிட்டே செய்யப்படுகின்றன.

இன்று மேற்குலக நாடுகளிலும் இந்துப் பண்பாட்டம்சங்கள் வெகுவேகமாகப் பரவி வருகிறது. அங்கும் பல மாரியம்மன் கோயில்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆகமக் கிரியை மரபிலும் ஆகமம் சாரா மரபிலும் மாரியம்மன் வழியாக

உத்தர காரணாகமம் மாரியம்மனுக்குரிய பிரதிஷ்டா விதியை விரித்துக் கூறுகிறது. உத்தர காரணாகமம் 95 ஆவது படலமாக மஹாமாரீ பிரதிஷ்டா விதி அமைகிறது.

அதாதஸ் ஸம் ப்ரவக்ஷ்யாமி ஜ்வர பீடா நிவாரணம்
ஸ்போடகாதி ப்ரசமனம் சர்வலோக பயங்கரம்
மாரா சுரேண பலினா பீடிதே ச ஜகத் த்ரயே
மாராசுர வதம் பூர்வம் மஹாமாரீதி நாமத

என்று ஆரம்பிக்கும் இப்பகுதி “மூவுலகையும் துன்பறுத்திய மாராசுரனை வதம் செய்ததால் மஹாமாரி எனப் பெயர்பெற்ற தேவியின் பிரதிஷ்டையை நோய்கள் துன்பங்களின் நீக்கத்துக்காகக் கூறுகிறேன்” என்று கூறுகிறது.

மாரியம்மனின் திருவுருவத் தோற்றமும் பூஜை முறைகளும்

சாந்தமானவளாகவும் முக்கண்களும் நான்கு கரங்களும் உடையவளாகவும் தீச் சுவாலை போன்ற அக்னிஜடை உடையவளாகவும் கபாலம், கத்தி, பாசம், உடுக்கு ஆகியவற்றை ஏந்தி தாமரைப் பீடத்தில் இருப்பவளாகவும் வலதுகால் தொங்கவிட்டு இடதுகால் மடித்து வைத்திருப்பவளாகவும் பாம்பைப் பூணூலாக அணிந்து எல்லா அணிகலன்களும் தரித்த கோலத்தில் மாரியம்மனின் திருவுருவத்தை உத்தர காரணாகமம் வர்ணிக்கிறது.

கிராமத்தின் ஈசானம், கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு ஆகியவற்றுள் ஏதாவதொரு திக்கில் ஆலயம் அமைத்துப் பிரதிஷ்டை செய்யுமாறு கூறும் இப்பகுதியில் விரிவான கும்பாபிஷேகக் கிரியைகள் சொல்லப்படுகின்றன. கிழக்கு முதல் எட்டுத் திசைகளுக்கும் உள்ள கும்பங்களில் பூஜிக்க வேண்டிய தெய்வங்களையும் இங்கு

விபரிக்கிறது. முதலாவது ஆவரணத்தில் சம்ஹிதா மந்திர தேவதைகளும் இரண்டாவது ஆவரணத்தில் காளி, காலராத்திரி, பத்ரா, கோமளீ, யாமளீ, பாசாங்கீ, சகோரா, ஷட்கோணவாசினீ ஆகியோரும் மூன்றாவது ஆவரணத்தில் பிருதுவி, அத்பினீ, தேஜஸ்வீ, வாயவீ, ஆகாசீ, ஆதித்யா, சந்த்ரா, யஜமானனீ ஆகியோரும் நான்காவது ஆவரணத்தில் லோக பாலர்களும் ஐந்தாவது ஆவரணத்தில் வஜ்ரம் முதலிய ஆயுதங்களும் கூறப்படுகின்றனர்.

பிரதிஷ்டா மஹா கும்பாபிஷேகம் ஆதிசைவரால் நிகழ்த்தப்பட வேண்டுமென்றும் நித்ய பூஜைகள் பாரசைவரால் செய்யப்பட வேண்டுமென்றும் சொல்லப்பட்டிருப்பதோடு இறுதியில் மிருகபலியும் குறிப்பிடப்படுகிறது. ஆகமங்கள் சாத்வீகமான பூஜையைச் சொல்வதே மரபென்பதால் இப்பகுதி இடைச் செருகலாயிருக்குமோ என்ற ஐயமும் எழுகின்றது. இங்கு பலிகொடுத்தல், சைவக்குருமார் மூலம் நித்ய பூஜை செய்வித்தல் என்பன கிராமிய வழிப்பாட்டு முறையிலிருந்து தரமுயர்த்தப்பட்டதற்கான அடையாளமாகக் கொள்ளமுடியும்.

ருத்ரயாமளத்தில் கூறப்பட்டுள்ள மஹாமாரி ஸ்தாபன விதி காரணகாமத்தை ஒத்திருக்கின்றது. ஒன்பது நாள் யாகம் உத்தமமானது. நவகுண்டம் இடும் பட்சத்தில் எட்டு யோனிகுண்டங்களும் பிரதானம் விறுத்தகுண்டமாகவும் அமைக்கலாம். இரண்டாவது ஆவரணத்தில் வாமா முதலிய எட்டுச் சக்திகள் இடம் பெறுகின்றார்கள். இங்கும் பிரதிஷ்டை உற்சவம் ஆதிசைவராலும் நித்யபூஜைகள் பாரசைவராலும் செய்யப்பட வேண்டும் எனப்படுகின்றது.

யாமளா சாஸ்திரம் என்ற நூலில் பிரதிஷ்டாதந்திரம் என்ற பகுதியில் ரேணுகாதேவி பிரதிஷ்டை சொல்லப்படுகிறது. இங்கு மத்தியில் ரேணுகா கும்பமும் இடப்புறத்தில் மந்திரசக்தி கும்பமும் வைத்து எட்டுக் கும்பங்களில் வாமாதி அஷ்ட சக்திகளையும் பூஜிக்குமாறு செல்லப்படுகின்றது.

மாரிக்கு இரண்டு, நான்கு, எட்டுக் கரங்களுடன் ரூபபேதங்கள் காணப்படுகின்றன. இதனடிப்படையில் அஷ்டபுஜ மாரியம்மன் என்ற

பெயரில் எட்டுக் கரங்களுடன் ஒரு மாரியம்மன் தோற்றம் வர்ணிக்கப்படுகின்றது. இவ்வடிவத்திற்குரிய தியான சுலோகமோ சிற்ப சாஸ்திர விளக்கமோ கிடைக்கவில்லை. இவடிவம் எங்கும் சிற்பமாக வடிவமைக்கப்பட்டிருப்பாதாகவும் தெரியவில்லை. ஆனால், இத்தகைய ஓவியங்கள் வழக்கிலுண்டு.

லலிதாகாமத்தில் பெறப்பட்ட பத்திகளில் சீதளா கௌமாரி பிரதிஷ்டை என்ற பகுதி காணப்படுகின்றது. இதுவும் ஏற்கெனவே பார்த்தவற்றையொத்ததாகவே காணப்படுகின்றது.

சிவாலயங்களுடன் உள்ள தொடர்பு.

பெரும்பாலான சிவாலயங்களுக்கு மிக அருகில் மாரியம்மன் கோவில்கள் இருப்பதை அவதானிக்கலாம். இதற்கு ஆகமங்களில் நேரடிக் குறிப்புகள் எதுவும் இல்லை. யாழ்ப்பாணம் திருநெல்வேலியிலும், வல்வெட்டித்துறையிலும் இதற்கான உதாரணத்தை நாம் காட்டலாம். இன்னும் சில சிவாலயங்களில் மாரியம்மனுக்குத் தனியான சந்நிதியோ தனியாக விக்கிரமோ இருக்கும். சுன்னாகம் சிவன்கோவில் இதற்கு உதாரணம்.

சுன்னாகம் சிவன்கோவில், வல்வெட்டித்துறை சிவன் கோவில் மருதானை கப்பித்தாவத்தை சிவன் கோவில் முதலிய ஆலயங்களில் மூலவராகிய சிவனுக்கு மஹோற்சவம் ஆரம்பிக்கும் முன் மஹாமாரியை வழிபாடு செய்யும் வழக்கம் இருந்து வருகிறது. கொடியேற்றத்திற்கு முன்னர் மாரியம்மன் உற்சவம் எனத்தனியாகத் திருவிழா நடைபெறுகிறது. சுன்னாகம் சிவன்கோவிலின் அருகில் மாரியம்மன் கோவில் எதுவுமில்லை. எனவே அங்கேயே விசேட வழிபாடு நடைபெறும். வல்வெட்டித்துறை சிவன் கோவிலின் அருகில் பிரபலமான முத்துமாரி அம்மன் கோவில் உண்டு. அவ்வாலயத்திற்கு ஊர்வலமாகச் சென்று விசேட வழிபாடுகள் நடத்துகின்றனர்.

தியானங்களும் தோற்றப் பொலிவும்

ஒரே தெய்வத்திற்குப் பல்வேறு பிரதிமாலக்ஷணங்கள் சொல்லப்படுவது உண்டு. ஒரே பிரதிமாலக்ஷணத்துக்குப் பல்வேறு

தியானங்கள் வழங்கப்படுவதும் உண்டு. தியான சுலோகங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே விக்கிரகங்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன.

உத்தரகாரணாகமம் மாரியம்மனைப் பின்வருமாறு வர்ணிக்கிறது.

த்ரிநேத்ரா சதுர்புஜா சாந்தா கராள வதனான்விதா
ஜ்வலோர்த்வ கேசினீ ரக்தா கபால கட்க பாசினீ
டமருந் தார்யதே சைவ பத்ம பீடோபரிஸ்ததா
சயனம் வாம பாதந்து லம்பிதம் சவ்ய பாதகம்
க்ருஷ்ண வஸ்த்ர சமாயுக்தா நாக யஜ்ஞோப வீதிநம்
தாடங்கம் தக்ஷிணே கர்ணே வாமே லம்ப சமன்விதாம்
சர்வாபரண பூஷ்யஞ்ச ப்ரபா மண்டல மத்யகாம்
ஏவம் சங்கல்ப்ய விதிவத் ப்ரதிஷ்டாம் காரயேத் தத:

(உத். கார. 95-3-6)

“முக்கண்ணும், நான்கு கரங்களும், அகன்ற முகமும், அக்கினிகேசமும், செந்நிறமும், சாந்த சொரூபமும் கொண்டவளாக கத்தி, கபாலம், பாசம், டமருகம் என்பவற்றை நான்கு கைகளிலும் கொண்டவளாக, தாமரைப் பீடத்தில் இடதுபாதம் மடித்து வலதுபாதம் தொங்கவிட்டவாறு கரிய ஆடையுடன் நாகபாம்பைப் பூணூலாக அணிந்தவாறு சர்வாபரண பூஷிதையாக” இங்கு மாரியம்மன் வர்ணிக்கப்படுகிறாள்.

ருத்யாமளத்தில்,

த்ரிநேத்ராம் சதுர்புஜாம் செளம்யாம் ரக்தவர்ணாம் சு யௌவனாம்
கட்கம் கபால சம்யுக்தாம் பாசம் டமருகம் ததா
மஹாமாரீ ஸ்வரூபந்து முக்தாதிபிரலங்கிருதாம்.

எனவரும் தியான சுலோகம் அதே தோற்றப் பொலிவை வர்ணிக்கிறது.

ஈசான சிவாச்சார்ய யாமளாச்சார்ய பத்ததியிலிருந்து பிரம்மஸ்ரீ சாம்பசிவ சிவாச்சாரியரால் கும்பகோணம் ஸ்ரீ கோபாலவிலாச அச்சியந்திர சாலையில் 1929ம் ஆண்டில் அச்சிடப்பட்ட கிரந்த நூலில் ரேணுகாதேவி தியானம் பின்வருமாறு:

நாநாவர்ண விராஜிதாம் த்ரிநயனாம் பத்மாசனே சம்ஸ்திதாம்
பிம்போஷ்டம் ரக்தவஸ்த்ராம் ம்ருகமத திலகாம் ரேணுகாம் மந்த்ரவீணாம்
கர்ணோத்யத் ரக்தபுஷ்பாம் கடினகுசபராம் துங்கநாசா சுகேசீம்
த்யாயேத் நூபுர மேகலா தடிஸத் பாதௌ கடிகஞ்சுகாம்
ஹஸ்தானி த்ருதமாயுதானி குசலம் காலாக்னி கோடித்யுதிம்

இங்கு கூறப்படும் தியானத்தில், நாநாவர்ணமுடையவளாகவும் சிவந்த வஸ்த்திரம் அணிந்து முக்கண்களுடனும் கஸ்தூரித் திலகத்துடனும் எடுப்பான நாசியும் கடினமான தனபாரமும் கொண்டவளாகவும் இடுப்பில் மேகலையும் செம்பஞ்சுக்குழம்பு பூசிய பாதங்களில் காற்சிலம்பும் அணிந்தவளாக வர்ணிக்கப்படுகிறாள்.

லலிதாகமத்தின் அடிப்படையில் எழுதப்பட்ட கைப்பிரதி ஒன்றில் காணப்படும் சீதளா கௌமாரி பிரதிஷ்டையில் சீதளா கௌமாரி தியானம் முக்கண்ணும், நான்கு கரமும் கொண்டதாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதோடு பாசம், டமருகமும் கூறப்படுகிறது. எனினும் ஏனைய இரு கரங்களில் அபயவரதம் கூறப்படுவதும் மயில்வாகனம் கூறப்படுவதும் முரண்பட்ட உருவ அமைப்பாகும்.

ஆகம வழிபாட்டில் காணப்படும் கிராமியத் தொடர்பு

மிருகண்டுமுனிவரால் செய்யப்பட்டதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மஹாமாரி அஷ்டோத்திர சதநாமாவளியில் 'வைதவ்ய ரூபிணி' (விதவைக் கோலம்) என்ற நாமம் அவளது ரேணுகாதேவி வடிவத்துடன் ஒத்துப் போகிறது. 'கிராம சுக்ப்ரதா' (கிராமத்துக்கு நன்மையளிப்பவள்) என்பது கிராம தேவதையாக இருப்பதைக் காட்டுகிறது.

அதே முனிவரால் சொல்லப்பட்ட சஹஸ்ர நாமாவளியில் மாரியம்மனின் 'மாம்சபக்ஷிணி', 'சுராபான மோதினி' என்ற நாமங்கள் அவளது கிராமிய வழிபாட்டுநிலைகளைக் காட்டுவனவாகவும் 'விப்ரபூஜிதி' (அந்தணர்களால் பூஜிக்கப்படுபவள்) என்பது அவளது உயர்நிலை வழிபாட்டைக் காட்டுவதாகவும் அமைகின்றன.

கிராமிய வழிபாட்டின் சிறப்புக்கள்

கிராமிய மரபில் மாரியம்மன் பெரிதும் முத்துமாரி என்றே அழைக்கப்படுகிறாள். அதைவிட மாரியாயி, மகமாயி, மாரியாத்தா, முதலிய பெயர்களாலும் அன்போடு கூறப்படுகிறாள். ஆகம மரபில் போலவே இங்கும் நோயுடன் தொடர்புபடுவதை அவதானிக்கலாம்.

மாரி என்ற பெயருக்கேற்ப மழையோடும் இவள் தொடர்புபடுகிறாள். வெப்பு நோய்களைத் தீயவர்களுக்கு வழங்கி அவர்களைத் தண்டித்துத் திருத்திப் பின் மழையாகப் பொழிந்து குளிர்வித்து அரவணைத்து அருள்செய்யும் தாயாக இவளை மக்கள் கருதுகின்றார்கள். காளி, தூர்க்கை முதலிய போர்த் தெய்வங்கள் போல உக்கிர மூர்த்தியாக இல்லாமல் சாந்த மூர்த்தமாகவே அவளைக் காண்கின்றனர். ஆகம மரபிலும் சாந்தா, செளம்யா, என்ற அடைமொழிகள் வழங்கப்பட்டிருப்பதை நோக்கலாம்.

பொதுவாகப் பழந்தமிழ் மக்கள் மாரியம்மனை மழை தரும் அருளன்னையாகவும் பகைவரை அழிக்கும் ஆவேச அன்னையாகவும் இருவகைக் குணமுடையவளாகப் போற்றினர்.

முதல் வகைக்கு உதாரணமாக:

“கலகலன்னு மழை பேயக்
கல்லும் நீரும் கலந்தோட
கணக்காய் நிக்கிற முத்தாளுக்கு
கல்லோலை மின்னுது பாருங்கடி

மொடு மொடுன்னு மழை பேய
முச்சந்தி நீரும் பாய்ந்தோட
முடுக்காய் நிக்கிற முத்தாளுக்கு
முருகு மின்னுது பாருங்கடி.”

என்ற நாட்டுப்பாடலையும், இரண்டாவது வகைக்கு உதாரணமாக:

“வீரியம் பேசி வந்த வீர்களை வெற்றி கொண்ட
மாரியம்மாளிப்போது வந்திறங்க வேணுமம்மா.....”

“பரிகாசம் செய்தவரைப் பல்லைப் பிடுங்கி வைப்பாய்.....”

என்ற நாட்டுப்பாடலையும் எடுத்துக் காட்டலாம்.

பண்டைத் தமிழரிடையே மழைவளம் குறைந்த பிரதேச மக்கள் மழை வேண்டி மாரியை வழிபட்டனர். வரண்ட பிரதேசமாதலால் நீண்ட தூரம் சென்று நீரெடுத்து வந்ததன் சின்னமாகவே கரகமெடுத்தல் என்ற வழிபாட்டு முறை மாரியம்மனுடன் தொடர்புபடுகிறது.

தாம் முன்பு செய்த பாவங்களால் மழையின்மையும் வறுமையும் வருகின்றன என எண்ணிய மக்கள் தம்மை வருத்திப் பிராயச்சித்தம் செய்து வழிபட்டனர். அதனால்தான் கரகம், காவடி, அலகுக்குத்தல், தீ மிதித்தல், போன்றன வழிபாட்டு முறையில் ஏற்பட்டன. இவ்வேளையில் அன்னையின் இரக்கத்தைத் துண்டுதற்காகப் பாடல்கள் பாடப்பட்டன.

“ஒன்றாங் கரகமடி - கன்னி ஓகோ என் தாயே
ஒடியாந்து பூசை வாங்கு இப்போ தாயே
ரண்டாங் கரகமடி - கன்னி
ஓகோ என் தாயே
ரண கரகம் பொன்னாலே இப்போ தாயே”

இன்னொருவிதமாக வேண்டுதல் பாடல்கள் பாடப்பட்டன.

சிரசினில் முத்தையம்மா தற்காத்து நீயிறக்கு
முகத்தினில் முத்தையம்மா முன்னதாய் நீயிறக்கு
கழுத்தினில் முத்தையம்மா கட்டழகி நீயிறக்கு
தோளினில் முத்தையம்மா துரந்தரி நீயிறக்கு

உடல் முழுதும் கொப்புளங்கள் போட்டிருக்கும் அம்மன் நோய் எனப்படும் வெப்பு நோய்களுக்கு இன்று வரை வேறு மருந்துகள் இன்றி மாரியம்மன் கோவில் மடத்திலே தங்கியிருந்து மேற்கண்ட பாடல்களைப் பாடி நோயை மாற்றுவது வழக்கமாய் உள்ளது. வேப்பிலையை அரைத்து மருந்தாக பூசுவதும் உண்டு.

மாரியம்மனுக்கு நேர்த்தி வைத்து நோய் தீர்ந்ததும் நேர்த்திக் கடன் தீர்த்தல் மிகப்பரவலாகக் கிராமிய மக்களிடையே

காணப்படுவதாகும். நேர்த்திக் கடன் தீர்த்தல் முன்குறித்தாவாறு காவடி, தீமிதித்தல் போன்றவையாகவும் இருப்பதுண்டு. பொங்கல், குளிர்த்தி, முதலியனவாகவும் அமைவதுண்டு. பொங்கல் பொங்கி மடைபரவுதலும் நீர்மோர், நீர்ச்சாதம் என்பன தயாரித்தலும் படைத்தலும் பொதுவாகக் கிராம மக்களிடையே வழங்கும் மரபாகும்.

கும் மியடித்தல், காவடியாடுதல், போன்றனவும், பறைமுழங்குதலும் பல இடங்களில் நடைமுறையில் உள்ளன. மஞ்சள் நீராடுதல் சேவல் பலியிடல் என்பனவும் தமிழ் நாட்டில் சில இடங்களில் உண்டு

மலையகத்தில் மாரியம்மன் வழிபாடு

இலங்கையின் மலையகப்பகுதியில் மாரியம்மன் வழிபாடு மிகப்பரவலாக உண்டு. இவற்றில் நகர்ப்புறக் கோவில்கள் சிலவற்றைத் தவிர ஏனைய கிராமப்புறக் கோயில்கள் யாவும் ஆகமம் சாரா வழிபாட்டு முறைகளையே கொண்டுள்ளன.

இங்கு நடைபெறும் வழிபாடுகளில் முதல் நாளன்று கரகம் பாலித்து அம்மனை அலங்கரித்துக் கோவிலுக்குக் கொண்டுசெல்வர். இரண்டாம் நாளன்று மாலையில் தேர்த் திருவிழா நடைபெறும். இத்திருவிழாவின் போது முனியாண்டி என்ற தெய்வத்தினை முன்னால் எடுத்தச் செல்லும் வழக்கம் உண்டு. மூன்றாம் நாள் தீமிப்பு, அன்னதானம், என்பவையும், இறுதி நாள் நீர்வெட்டு, மஞ்சள் நீராடுதல் என்பனவும் இடம்பெறும். காவடிகளும் இடம்பெறும். திருவிழா நடைபெற்று எட்டு நாட்கள் கோயில் பூட்டப் பெற்றிருக்கும்.

மாரியம்மன் திருவிழாவின் போது பெண்கள் கும்மி, கரகம், என்பன ஆடுவதுண்டு. அப்போது பல பாடல்கள் பாடப்படும். உதாரணமாக ஒரு பாடல்:

தங்கக் குடமெடுத்து முத்துமாரி
தண்ணிக்கே போகையிலே முத்துமாரி
தங்கச் சிறு தாலி முத்துமாரி
தலையே மறைக்குதம்மா
பொன்னு குடமெடுத்து முத்துமாரி

பொய்கைக்கே போகையிலே முத்துமாரி
பொட்டு சிறுதாலி முத்துமாரி
மறைக்குதம்மா.....

ஆரு கடன் நின்றாலும் மாரிகடன் ஆகாது
மாரிகடன் தீர்த்தவருக்கு மனக்கவலை தீருமம்மா

என்ற நாட்டார் பாடலடிகளின்படி மக்கள் நம்பிக்கையோடு நேர்த்திக் கடன் செய்வர். அம்மன் சந்நிதானத்திலிருக்கும் சூலாயுதத்தில் மஞ்சள் துணியில் பணத்தை முடிந்து கட்டினால் வேண்டுதல் பலிக்கும் என்ற நம்பிக்கையுண்டு.

மலையகப்பகுதியின் நகர்ப்புறக் கோவில்களில் மாத்தளை ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்மன் கோவில், நாவலப்பிட்டி ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்மன் கோவிலஆகியன குறிப்பிடத்தக்கன.

மாத்தளை ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்மன் கோவில் முற்றிலும் சிவாகம முறைப்படி அமைக்கப்பட்டு நித்திய நைமித்திகங்கள் சிறப்பாக நடைபெறும் பாரிய ஒரு ஆலயமாகும். ஈழத்தின் மிகப் பெரிய ஆலயங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும். பஞ்சரதங்கள் பவனிவரும் புகழ்பெற்ற இவ்வாலயத்தில் சிவப்பிராமண குலத்தில் வந்த சிவாச்சாரிய மரபினரே நித்திய, நைமித்திகங்கள் செய்து வருகின்றனர். ஒரு சிவாலயம் போலவே இங்கு யாவும் நடைபெறுகிறது. ஆனால் இங்கு காத்தவராயனுக்கு தனியான ஒரு பரிவாரசந்நிதி இருப்பதுடன் மதுரைவீரன், கருப்பண்ணசாமி, முதலிய சிறுதெய்வங்களுக்கும் சந்நிதிகள் இருப்பதும் பூஜை வழிபாடுகள் நடைபெறுவதும் வியப்பானதே!.

நாவலப்பிட்டி முத்துமாரி அம்மன் கோவிலும் சிவாகம விதிமுறைப்படியே அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நித்திய பூஜைகள் சைவக் குருமாராலும் நைமித்திகங்கள் அந்தண சிவாச்சாரியர்களாலும் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. அது மட்டுமல்லாமல் நித்திய பூஜைகளின் போதும் சிவாச்சாரியர்கள் மந்திரங்களை உச்சரிக்கச் சைவக் குருமார் கிரியை செய்வது வித்தியாசமான ஒரு நடைமுறையாகும்.

தலைநகரில் மாரியம்மன் வழிபாடு

இலங்கையின் தலைநகரான கொழும்பு மாநகரிலும் ஆங்காங்கே மாரியம்மன் கோயில்கள் இருக்கின்றன. இவற்றில் கொட்டாஞ்சேனை மாரியம்மன் கோவில் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

மட்டக்களப்பில் மாரியம்மன் வழிபாடு

மட்டக்களப்புப் பகுதியில் பெரும்பாலும் மாரியம்மன் கோயில்களில் வீரசைவ மரபினர் பூஜைசெய்வர். பூசாரிகள் எனப்படும் கட்டாடிமார் சடங்குகளைச் செய்வர். உடுக்கு அடித்து மாரியம்மன் காவியம், மாரியம்மன் தாலாட்டு, மாரியம்மன் தவநிலை, மாரியம்மன் உற்பத்தி போன்ற பாடல்கள் பாடி உரு ஆடுதல் உண்டு. பொதுவாக ஆனிப் பூரணையில் விசேஷ விழாக்கள் நடைபெறுவது உண்டு.

ஆலயத்தின் எதிரே பெரிய பந்தலிட்டு யாக சாலை அமைத்துக் கழுமரத்தில் கழுவடிக்கிடா எனப்படும் தலைப் பலிக்கடா கட்டப்படும். நான்கு வாசல்களிலும் ஒவ்வொரு ஆடும் கோழியும் கட்டப்பட்டிருக்கும். இவை பலியிடப்படுகின்றன. இவ்வழக்கம் காலகதியில் நிறுத்தப்பட்டு பள்ளயம், சர்க்கரையமுது என்பன படைக்கப்படுகின்றன.

கொத்துகுளம் மாரியம்மன் கோயில், கோட்டைமுனை புன்னையம்பதி மகா மாரியம்மன் கோயில், வெல்லாவெளி முத்து மாரியம்மன் கோயில் என்பன குறிப்பிடத்தக்கன.

யாழ்ப்பாணத்து மரபுகள்

யாழ்ப்பாணத்து மாரியம்மன் கோயில்கள் பலவற்றிலும் முன்னர் பலியிடும் வழக்கமும் மச்சம், மாமிசம், குடிவகை போன்றன படைக்கப்படும் வழக்கமும் இருந்திருக்கின்றன. பின்னர் படிப்படியாக நிறுத்தப்பட்டு பொங்கல், மடை பரவுதல் என மாற்றம் பெற்றிருக்கிறது.

இன்று சிவாகம முறைப்படி ஆலயம் அமைத்து பிரதிஷ்டை நடத்தப்பட்ட மாரியம்மன் கோயில்களில்கூட மஹோற்சவம் ஒருபுறம் நிகழும் அதேவேளை நீர்க்கஞ்சியும் பொங்கலும் குளிர்த்தியும் நடைபெறுவதைக் காணலாம்.

மாரியம்மன் மகனாகிய காத்தவராயனை முதன்மைப் படுத்திக் காத்தவராயன் கூத்து யாழ்ப்பாணத்தில் நீண்ட காலம் நிலவுகிறது. மாரியம்மன் கோயில் வீதிகளில் நேர்த்திக்கடன் நிறைவேற்றுவதற்காக இக்கூத்தினை மேடையேற்றும் வழக்கமும் உண்டு. இதனை வெறும் நாடகமாகக் கருதாமல் ஒரு புனிதமான வழிபாடாகவே கருதிப் பழகும் காலத்திலிருந்து மேடையேற்றப்படும் காலம்வரை பயபக்தியுடன் இதில் ஈடுபடுவார்கள். விரதமிருத்தல் அல்லது சுத்த போசனத்துடனிருத்தல் முதலியன இவர்களிடம் காணப்படும்.

யாழ்ப்பாணத்து மாரியம்மன் கோவில்கள்

யாழ்.குடாநாட்டில் சுமார் முப்பதுக்கு மேற்பட்ட மாரியம்மன் கோயில்கள் பற்றிய தகவல்கள் கிட்டுகின்றன. இலங்கையில் சக்திவழிபாடு பற்றி ஆராய்ந்த மாரிமுத்து வேதநாதன் அவர்களின் ஆய்வேட்டில் சுமார் இருபது மாரியம்மன் கோயில்கள் பற்றிய குறிப்புக் காணப்படுகிறது. இலங்கை அரசின் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுச் சைவத் திருக்கோயில்கள் பற்றிய நூலில் சுமார் முப்பது வரையான மாரியம்மன் கோயில்கள் கூறப்படுகின்றன.

சுமார் முந்நூறு ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட வரலாற்றையுடைய வல்வை ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் ஆலயம் மிகப் பிரம்மாண்டமான கோயிலாகும். அகன்ற பெரிய வீதிகளையும் ராஜகோபுரத்தையும் கொண்டு விளங்கும் இவ்வாலயத்தில் மூலஸ்தானத்திலே மாரியம்மன் கம்பீரமாகக் காட்சிதருகின்றாள்.

விநாயகர், சுப்பிரமணியர் முதலிய பரிவார தெய்வங்கள் யாவும் இருப்பதோடு இங்கு காத்தவராயருக்குகென்று தனியான சந்நிதி ஒன்றும் இருக்கிறது. வேறு எங்கும் காணப்பட முடியாத தனித்துவம் வாய்ந்த ஓரம்சமாக இங்கு இருசக்திகளுடன் சிலா விக்கிரமாகக் காத்தவராயன் காணப்படுகிறார். உள்வீதியில் அக்கினித்திசையில் மேற்கு முகமாக இவரது சந்நிதி காணப்படுகிறது.

ஒரேகல்லில் வடிவமைக்கப்பட்ட இத்திருவுருவத்தில் கருப்பாசி, முத்தாசி என் அழைக்கப்படும் இரு துணைவியரையும் இருபுறமும் அணைத்தபடி காத்தவராயன் காணப்படுகிறார்.

இதனருகிலேயே குதிரைமீதமர்ந்தவாறு தனியே காத்தவராயர் மட்டும் தாம்ர விக்ரகமாக உற்சவர் என்றவகையில் காணப்படுகிறார்.

வல் வெட்டித்துறை சிவன் கேயிலுக்கும் முந்திய வரலாற்றையுடைய இக்கோயிலில் நித்திய நைமித்தியங்களைச் சைவக்குருமாரே நடத்திவருகின்றனர். சிவன்கோயில் மஹோற்சவம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன் மாரியம்மன் உற்சவம் எனச் சிறப்பான ஒரு விழாவை நடத்துகிறார்கள்.

வடமாரட்சியிலுள்ள மிகப்பெரிய ஆலயங்களுள் ஒன்றான அல்வாய் வேவிலந்தை முத்துமாரியம்மன் கோயில் நீண்டகால வரலாற்றையுடையது.

வன்னிமன்னர் காலத்ததாகிய மரபுவழிக் கதையின்படி பலியிடுதலை ஆதாரமாகக் கொண்டு இவ்வாலயம் ஆரம்பமாயிருக்கிறது. மாயக்கை என்ற இடத்தில் பெருவெள்ளம் பாய்ந்து வருகையில் ஒரு தெய்வம் அவ்வெள்ளத்தினூடு கைநீட்டிப் பலி கேட்டது என்பர். அக்கம்மா என்று இத்தெய்வத்தைக் கூறுவர்.

வீரமாப்பாணர் என்றும் நில உடைமையாளர் பரம்பரையில் வள்ளிநாயகி என்னும் பெண்ணால் இந்தியாவிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட வெண்கலைச் சிலையொன்றை வேம்பும், இலந்தையும் நிறைந்த நிலத்தில் வைத்துப் பூசித்ததாக வரலாறு கூறும். படிப்படியாக வளர்ந்த இவ்வாலயத்தினுள் ஒரு கல்வடிவில் காத்தவராயசுவாமி வழிபடப்பட்டார். அதற்குப் பலி கொடுப்பதும், குடிவகைகள் படைப்பதும் முற்காலத்தில் நடந்து வந்துள்ளது.

பின்னர் காத்தவராயருக்கென வெளிவீதியிலே கிழக்குத் திசையில் ஆலயத்துக்கு முன்பாக மேற்கு நோக்கிய சந்நிதியொன்று தனியாக அமைக்கப்பட்டது. படிப்படியாக பலியிடும் வழக்கம் அகற்றப்பட்டு விட்டது.

இவ்வாலயத்தில் மரபுவழிப்பட்ட கிராமிய வழபாடுகளான கரகம், காவடி, பால்செம்பு, கற்பூரச்சட்டி எடுத்தல் என்பனவும் நீர்க்கஞ்சி வார்த்தல் முதலியனவும் சிறப்பாக இன்றும் நடைபெற்று வருகின்றன. காத்தவராயன் சந்நிதி இருக்கும் இலுப்பை மரத்தில்

இழைக்கட்டுதலும் காணப்படுகிறது. காத்தவராயன் கூத்து நிகழ்த்தப்படுத்தும் உண்டு.

மேலைப்புலோலி தம்பசிட்டி சொக்கன் கலட்டி எனப்படும் வாணக்குடியிருப்புப் பகுதியிலே இருக்கும் ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயிலும், பண்டாரியம்மன் கோயிலும் அருகருகே அமைந்துள்ள இரு மாரியம்மன் கோயில்கள். ஒன்றிற்குப் போட்டியாக மற்றது அமைக்கப்பட்டது.

வாணக் குடியிருப்பு மாரியம்மன் கோயிலில் காத்தவராயனுக்கெனத் தனிச் சந்நிதி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பண்டாரியம்மன் கோயிலில் அப்படி ஒரு சந்நிதி முன்னர் இருந்து பின்னர் நீக்கப்பட்டுவிட்டது. அதற்குப் பதிலாக கொடித் தம்பத்தருகில் காத்தவராயர் சின்னமாகக் கழுமரம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. (இதே போன்ற கழுமரம் திருநெல்வேலி முத்துமாரியம்மன் ஆலயத்திலும் வேறுசில இடங்களிலும் உள்ளது)

இந்நூலாசிரியரின் குலதெய்வமாகிய கோப்பாய் மத்தி ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில் அருட்சிறப்பு மிகுந்த தலமாகும். இங்கு சித்திரைமாதம் நடைபெறும் பொங்கல் உற்சவமும் தடைவெட்டுதலும் பழைமை தழுவிய மரபுகளாகும். காத்தவராயன் கூத்தும் இவ்வாலயச் சூழலில் நடத்தப்படுவதுண்டு.

சித்திரைப் பொங்கல் நாளில் நாயகவழுந்து ஏற்றுதல் சிறப்பான ஒரு நிகழ்ச்சியாகும். பொங்கலுக்கு வந்த யாவரும் தயாராகக் காத்திருக்கப் பரம்பரையாக உரிமையுடைய ஒரு குடும்பத்தவர் முதலில் தங்கள் பொங்கற் பாணையைக் குருவின் மூலம் அடுப்பிலேற்றிய பின்னரே (இதுவே நாயகவழுந்து) ஏனைய பாணைகள் அடுப்பிலேறும்.

திருநெல்வேலியிலும் வல்வெட்டித்துறை போலச் சிவன்கோயிலின் அருகே முத்துமாரி அம்மன்கோயில் உள்ளது. தலவிருட்சமாகக் கொன்றை, வேம்பு, பலா என்பன உள்ளன. இங்கும் வைசக்குரமாரே நித்திய நைமித்திகங்களைச் செய்கின்றனர்.

காத்தவராயருக்கு இங்கு தனிமண்டபமொன்றுண்டு. வைகாசி விசாகப் பொங்கலின் போது நாயகவழுந்து ஏற்றிப் பொங்கலிட்டுக்

காத்தவராயர் மண்டபத்தில் படைக்கப்படுகிறது. அன்று மாலை தீ மிதிப்பு நிகழ்கிறது.

பங்குனித்திங்களில் நீர்மோர் வார்க்கப்படும். ஆனியில் மஹோற்சவமும், மாசியில் லட்சார்ச்சனையும் ஆகமவழிக் கிரியைகளுக்கு எடுத்துக்காட்டு.

தீவுப்பகுதியிலும் மாரியம்மன் கோயில்கள் பல உள்ளன. இவற்றுள் வேலணை பெருங்குளம் முத்துமாரி அம்மன்கோயில் மிக முக்கியமானதாகும். முன்பு நெடுங்குளம் என அழைக்கப்பட்ட தடாகக்கரையில் இக்கோயில் அமைந்துள்ளது.

பலநூற்றாண்டு வரலாற்றைக் குறிக்கும் கர்ண பரம்பரைக் கதைகள் உள்ளன. ஒல்லாந்தர் காலத் தோம்புகள் மூலம் 1875இல் கருவறை உருவாக்கம் பெற்றமை பற்றிய செய்தியை அறிய முடிகிறது. கச்சேரிக் குறிப்புகள் இங்கு முன்பு மிருகபலி இருந்தமையைக் காட்டுகின்றன.

சிவமணம் கமழும் காரைநகர்ப்பகுதியில் மாரியம்மன் ஆலயங்கள் மூன்று சிறப்புடன் விளங்குகின்றன. ஈழத்துச் சிதம்பரம் எனப்புகழப்படும் காரைநகர் சிவன் கோயிலின் சுற்றாடலில் மணற்காடு முத்துமாரியம்மன் கோயில், வலந்தலை மடத்துக்கரை முத்துமாரியம்மன், பாலாவோடை குறிஞ்சாக்குழி முத்துமாரியம்மன் ஆகிய ஆலயங்கள் அமைந்துள்ளன.

அளவெட்டி தவளகிரி முத்துமாரி அம்மன், தொல்புரம் வழக்கம்பரை முத்துமாரியம்மன் முதலிய மிகப் பிரபலமான ஆலயங்களும் இன்னும் பல ஆலயங்களும் குடாநாட்டின் பல பாகங்களிலும் காணப்படுகின்றன.

பாரதியாரும் மாரியம்மனும்

மாரியம்மன் என்ற கிராமியத் தெய்வம் மக்கள் மத்தியில் தனியான ஓரிடத்தைப் பெற்றிருப்பதனால் சுப்பிரமணிய பாரதியார் மாரியம்மன் பற்றிய இரு பாடல்கள் மூலமாகப் பண்பாட்டுணர்வைப் புலப்படுத்துகின்றார்.

மணி வெளுக்கச் சாணையுண்டு

எங்கள் முத்துமாரியம்மா, எங்கள் முத்துமாரி
மனம் வெளுக்க வழியில்லை

எங்கள் முத்துமாரியம்மா, எங்கள் முத்துமாரி

என்று ஒரு பாடலிலும் (முத்துமாரி)

தேடியுன்னைச் சரணடைந்தேன்

தேசமுத்துமாரி

கேடதனை நீக்கிடுவாய்

கேட்ட வரந் தருவாய்

என்று இன்னொரு பாடலிலும் (தேசமுத்துமாரி) அவர் வேண்டுகிறார்.

அநுபந்தம்

மாரியம்மனுக்கு வழங்கும் பல்வேறு தியான சுலோகங்களும் அவற்றின் பொருளும்.

1. அருணமணி நிபாங்கம் அக்னிகேசம் கரண்டம்
 டமருக கர பாசம் கட்க ஹஸ்தம் கபாலம்
 நிகில சுர சுவந்த்யாம் நித்ய கல்யாண சீலாம்
 அகில புவன மாதாம் சியாமளாம் மாரிமீடே
2. அருணமணி நிபாங்கம் அக்னிகேசம் ததானம்
 டமருக கர பாசம் கட்க ஹஸ்தம் கபாலம்
 நிகில விபுத வந்த்யாம் நித்ய கல்யாண சீலாம்
 அகில புவன மாதாம் சியாமளாம் மாரிமீடே
3. அருணகிரண காந்திம் அக்னிகேசம் கரண்டம்
 டமருக கர பாசம் கட்க ஹஸ்தம் கபாலம்
 அநல நயன நாகம் ஆசனம் வீர வருத்தம்
 அகில புவன மாதா மஹாமாரி ஸ்வரூபம்
4. அருணமணி நிபாங்கம் அக்னிகேசம் கரண்டம்
 டமருக தர சூலம் கட்க ஹஸ்தம் கபாலம்
 அநல நயன நாகம் பத்ம பீடஸ்தமீடே
 நிகில புவன தைவம் சீதளாம் மாரிருபம்

இத்தியானங்களில் “டமருக கர பாசம்” என்பதற்குப் பதிலாக “டமருக கர சூலம்” எனவும் பாடபேதம் உளது.

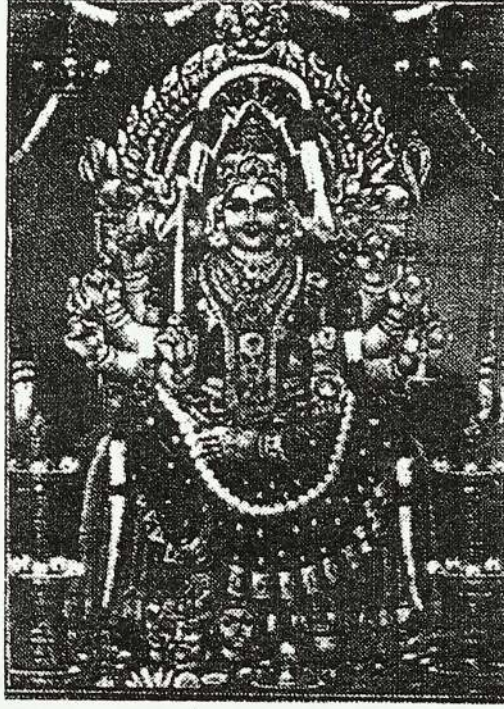
5. வாமே பாச கபால சூல டமரும் ஊர்த்வ கேசம் த்ரிநேத்ரம்
 கர்ண தாடங்க யுக்தம் ஸ்தனபர யுகளம் கஞ்சுகம் சன்னவீரம்
 ரௌத்ரம் வீராசனஸ்தம் ஜ்வரவிஷிசிதா ஸ்போடகாதி ப்ரரோகம்
 ராஜ விருப வருக்ஷம் மாரிதேவீம் நமஸ்தே
6. ஏகவக்த்ரம் சதுர்பாஹும் டமரும் பாச கட்ககம்
 ரக்தபாத்ர தரம் திவ்யம் சர்வாபரண பூஷிதம்
 ஸர்வலக்ஷண ஸங்காசம் மாரிகாமிதி பாவயேத்

7. த்ரிநேத்ராம் சதுர்புஜாம் ரக்த வர்ணாம் சுயௌவனாம்
கட்கம் கபால சம்யுக்தாம் பாசம் டமருகம் ததா
மஹாமாரீ ஸ்வருபந்து முக்தாதிபிரலங்க்ருதாம்
8. சதுர்புஜாம் த்ரிநேத்ராம்ச டமரும் பாசமேவ ச
கட்வாங்கம் ச கபாலம் ச நாக யஜ்ஞோப வீதினீம்
ஊர்த்வ கேசாம் சுதம்ஷ்ட்ராம் ச சர்வம் மௌத்திக பூஷணாம்
சர்வாபரண சம்யுக்தாம் முக்தா தாமை ரலங்க்ருதாம்
ஏவம் த்யாத்வா மஹாமாரீம் மாரீ மந்த்ரேண பூஜயேத்
9. முக்தாபாம் திவ்ய வஸ்த்ராம் ம்ருக மத திலகாம்
புல்ல கல்ஹார மாலா
கேயூரைர் மேகலாத்யைர் நவமணி கசிதைர்
பூஷிதைர் பாசமானாம்
கர்ப்பூரா மோத ஹஸ்தாம் அபரிமித க்ருபா
பூர்ண நேத்ரார விந்தாம்
ஸ்ரீ தேவி மார்யயாம் பசுபதி ஹ்ருதயாம்
விஸ்வ பூத்யை நமாமி
10. த்ரிநேத்ரா சதுர்புஜா சாந்தா கராள வதனான்விதா
ஜ்வலோர்த்வ கேசினீ ரக்தா கபால கட்க பாசினீ
டமருந் தார்யதே சைவ பத்ம பீடோபரிஸ்ததா
சயனம் வாம பாதந்து லம்பிதம் சவ்ய பாதகம்
க்ருஷ்ண வஸ்த்ர சமாயுக்தா நாக யஜ்ஞோப வீதிநம்
தாடங்கம் தக்ஷிணே கர்ணே வாமே லம்ப சமன்விதாம்
சர்வாபரண பூஷ்யஞ்ச ப்ரபா மண்டல மத்யகாம்

இங்குள்ள எல்லாத் தியானங்களுக்கும் பொதுவான சில அம்சங்கள் காணப்படுகின்றன. அதாவது சிவந்த நிறமுடையவள், அக்னி ஜடையுடையவள், டமருகம், பாசம் இரண்டையும் மேலிரு கரங்களிலும் தாங்கியவள், தலையில் நாகபடம் விளங்க வீற்றிருப்பவள். இடது கீழ்க்கரத்தில் கபாலம் காணப்படுகிறது.

சில தியானங்களில் சூலமும் வேறு சிலவற்றில் கட்கமும் வலது கீழ்க்கரத்திற்குச் சொல்லப்படுகிறது. மூன்று கண்கள் சில தியானங்களில் கூறப்படுகிறது. அகன்ற முகம். முத்து மாலை என்பன சிலவற்றில் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

ॐ

உபசர்க்கா ந சேஷாம்ஸ்து
மஹாமாரீ ஸமுத்பவான்
ததா த்ரிவிதம் உத்பாதம்
மாஹாதம்யம் சமயேன் மம

பெருநோய்களால் வரும் மரணங்களையும்
விபத்துக்களையும் மூவகையான துன்பங்களையும் எனது
மஹாதம்யம் போக்குவதாயிருக்கட்டும்.

-- தேவீ மஹாதம்மியம் அத்.12 8ம் சுலோகம்.

மூவகைத் துன்பம்:

1. ஆதி ஆத்மிகம் - உடல்நோய், உடல்
சம்பந்தமுள்ளவர்களின் பிரிவு.

2. ஆதி பௌதிகம் - கொடிய பிராணிகளால்
ஏற்படுவது.

3. ஆதி தைவிகம் - இடி, மழை முதலியவற்றால்
வரும் இயற்கைத் துன்பம்.

- கோப்பாய் சீவம்

4
251098

சர்வானந்தமய பீடம்

நாம் வணங்கும் தெய்வங்கள்
வடிவம் - வரலாறு - வழிபாடு

1. அருள் வழங்கும் மாரியம்மன்
2. ஆற்றல் பல நல்கும் ஆஞ்சனேயர்
3. நலம் பல நல்கும் நாராயணர்
4. ஆத்மபலம் அருளும் ஜயப்ப சுவாமி